

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Α΄

- 1.1 **Παῦλος**
κλητὸς ἀπόστολος
Χριστοῦ Ἰησοῦ
διὰ θελήματος θεοῦ
καὶ
- Σωσθένης**
ὁ ἀδελφὸς
- 1.2 **τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ θεοῦ**
τῇ οὔσῃ ἐν Κορίνθῳ,
ἡγιασμένοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ,
κλητοῖς ἁγίοις,
σὺν πᾶσιν τοῖς ἐπικαλουμένοις τὸ ὄνομα
τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
ἐν παντὶ τόπῳ,
αὐτῶν καὶ ἡμῶν·
- 1.3 **χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη**
ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.
- 1** 1.4 **Εὐχαριστῶ τῷ θεῷ μου**
πάντοτε
περὶ ὑμῶν
ἐπὶ τῇ χάριτι τοῦ θεοῦ
τῇ δοθείσῃ ὑμῖν
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ,
ἐν παντὶ
- 1.5 ὅτι...ἐπλουτίσθητε
ἐν αὐτῷ,
ἐν παντὶ λόγῳ
καὶ
πάσῃ γνώσει,
καθὼς τὸ μαρτύριον τοῦ Χριστοῦ ἐβεβαιώθη
ἐν ὑμῖν,
- 1.7 ὥστε ὑμᾶς μὴ ὑστερεῖσθαι
ἐν μηδενὶ χαρίσματι
ἀπεκδεχομένους τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ·
ὃς καὶ βεβαιώσει ὑμᾶς
ἕως τέλους ἀνεγκλήτους
ἐν τῇ ἡμέρᾳ
τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ [Χριστοῦ].
- 2** 1.9 **πιστὸς ὁ θεός,**
δι' οὗ ἐκλήθητε
εἰς κοινωνίαν
τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ
Ἰησοῦ Χριστοῦ
τοῦ κυρίου ἡμῶν.

1.10 δὲ
3 Παρακαλῶ ὑμᾶς,
ἀδελφοί,
διὰ τοῦ ὀνόματος
τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,
ἵνα τὸ αὐτὸ λέγητε πάντες
καὶ
μὴ ᾗ ἐν ὑμῖν σχίσματα,
δὲ
ᾗτε κατηρτισμένοι
ἐν τῷ αὐτῷ νοῷ
καὶ
ἐν τῇ αὐτῇ γνώμῃ.

1.11 γάρ
4 ἐδηλώθη μοι
περὶ ὑμῶν,
ἀδελφοί μου,
ὑπὸ τῶν Χλόης
ὅτι ἔριδες ἐν ὑμῖν εἰσιν.

1.12 δὲ
5 λέγω τοῦτο
ὅτι ἕκαστος ὑμῶν λέγει·
ἐγὼ μὲν εἰμι Παύλου,
δὲ
ἐγὼ Ἀπολλῶ,
δὲ
ἐγὼ Κηφᾶ,
δὲ
ἐγὼ Χριστοῦ.

1.13 **6 μεμέρισται ὁ Χριστός;**

7 μὴ Παῦλος ἐσταυρώθη
ὑπὲρ ὑμῶν,
ἢ

εἰς τὸ ὄνομα
8 Παύλου ἐβαπτίσθητε;

1.14 **9 εὐχαριστῶ [τῷ θεῷ]**
ὅτι οὐδένα ὑμῶν ἐβάπτισα

1.15 εἰ μὴ Κρίσπον καὶ Γάϊον,
ἵνα μὴ τις εἴπῃ
εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα
ὅτι...ἐβαπτίσθητε.

1.16 δὲ
10 ἐβάπτισα καὶ τὸν Στεφανᾶ οἶκον,
λοιπὸν

11 οὐκ οἶδα
εἰ τινα ἄλλον ἐβάπτισα.

1.17 γάρ
12 οὐ ἀπέστειλén με Χριστὸς
βαπτίζειν
ἀλλ'
εὐαγγελίζεσθαι,
οὐκ ἐν σοφίᾳ λόγου,
ἵνα μὴ κενωθῇ ὁ σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ.

- 1.18 γάρ
τοῖς μὲν ἀπολλυμένοις
13 Ὁ λόγος . . . μωρία ἐστίν,
ὁ τοῦ σταυροῦ
δὲ
- τοῖς σωζομένοις ἡμῖν
14 (Ὁ λόγος) δύναμις θεοῦ ἐστίν.
- 1.19 γάρ
15 γέγραπται
ἀπολωὼ τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν
καὶ
τὴν σύνεσιν τῶν συνετῶν ἀθετήσω.
- 16 1.20 ποῦ σοφός;**
- 17 ποῦ γραμματεὺς;**
- 18 ποῦ συζητητῆς τοῦ αἰῶνος τούτου;**
- 19 οὐχὶ ἐμώρανεν ὁ θεὸς τὴν σοφίαν τοῦ κόσμου;**
- 1.21 γάρ
ἐν τῇ σοφίᾳ τοῦ θεοῦ
ἐπειδὴ...οὐκ ἔγνω ὁ κόσμος διὰ τῆς σοφίας τὸν θεόν,
20 εὐδόκησεν ὁ θεὸς
διὰ τῆς μωρίας τοῦ κηρύγματος
σῶσαι τοὺς πιστεύοντας·
- 1.22 ἐπειδὴ καὶ Τουδαῖοι σημεῖα αἰτοῦσιν
καὶ Ἕλληνες σοφίαν ζητοῦσιν,
1.23 δὲ
21 ἡμεῖς κηρύσσομεν Χριστὸν ἐσταυρωμένον,
Τουδαίοις μὲν σκάνδαλον,
δὲ
ἔθνεσιν μωρίαν,
1.24 δὲ
αὐτοῖς τοῖς κλητοῖς,
Τουδαίοις τε καὶ Ἕλλησιν,
Χριστὸν
θεοῦ δύναμιν
καὶ
θεοῦ σοφίαν·
- 1.25 ὅτι τὸ μωρὸν τοῦ θεοῦ σοφώτερον τῶν ἀνθρώπων ἐστίν
καὶ
τὸ ἀσθενὲς τοῦ θεοῦ ἰσχυρότερον τῶν ἀνθρώπων.
- 1.26 γάρ
22 Βλέπετε τὴν κλῆσιν ὑμῶν,
ἀδελφοί,
ὅτι οὐ πολλοὶ σοφοὶ
κατὰ σάρκα,
οὐ πολλοὶ δυνατοί,
οὐ πολλοὶ εὐγενεῖς·
- 1.27 ἀλλὰ
23 τὰ μωρὰ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ θεός,
ἵνα καταισχύνῃ τοὺς σοφούς,

καὶ
24 τὰ ἀσθενῆ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ θεός,
ἵνα καταισχύνῃ τὰ ἰσχυρά,

1.28 καὶ
25 τὰ ἀγενῆ τοῦ κόσμου
καὶ

τὰ ἐξουθενημένα ἐξελέξατο ὁ θεός,
τὰ μὴ ὄντα,
ἵνα τὰ ὄντα καταργήσῃ,
1.29 ὅπως μὴ καυχῆσῃται πᾶσα σὰρξ
ἐνώπιον τοῦ θεοῦ.

1.30 δὲ
26 ὑμεῖς ἐστε —
ἐξ αὐτοῦ

ἐν| Χριστῷ Ἰησοῦ,
| | ὃς ἐγενήθη σοφία ἡμῖν
| | ἀπὸ θεοῦ,
| | τε
| **δικαιοσύνη**
| | καὶ
| **ἀγιασμός**
| | καὶ
| **ἀπολύτρωσις,**
1.31 ἵνα -----
καθὼς γέγραπται ·
ὁ καυχώμενος ἐν κυρίῳ καυχάσθω.

2.1 Κάγω
ἐλθὼν πρὸς ὑμᾶς,
ἀδελφοί,
27 ἦλθον
οὐ καθ' ὑπεροχὴν λόγου ἢ σοφίας
καταγγέλλων ὑμῖν τὸ μυστήριον τοῦ θεοῦ.

2.2 γὰρ
28 οὐ ἔκρινά
τι εἰδέναι
ἐν ὑμῖν
εἰ μὴ Ἰησοῦν Χριστὸν
καὶ
τοῦτον ἐσταυρωμένον.

2.3 κάγω
ἐν ἀσθενείᾳ
καὶ
ἐν φόβῳ
καὶ
ἐν τρόμῳ πολλῷ

29 ἐγενόμην
πρὸς ὑμᾶς,
2.4 καὶ

30 ὁ λόγος μου
καὶ
τὸ κήρυγμά μου οὐκ (ἦσαν)
ἐν πειθοῖ[ς] σοφίας [λόγοις]

- 31 ^{ἀλλ'}
(ἦσαν)
έν ἀποδείξει
| πνεύματος
| καὶ
| δυνάμεως,
2.5 ἵνα ἡ πίστις ὑμῶν μὴ ᾗ
έν σοφίᾳ ἀνθρώπων
ἀλλ'
έν δυνάμει θεοῦ.
- 2.6
32 **Σοφίαν λαλοῦμεν**
έν τοῖς τελείοις,
δὲ
33 **σοφίαν οὐ (λαλοῦμεν)**
τοῦ αἰῶνος τούτου
οὐδὲ
τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου
τῶν καταργουμένων·
- 2.7
34 **λαλοῦμεν θεοῦ σοφίαν**
έν μυστηρίῳ |
τὴν ἀποκεκρυμμένην,
ἣν προώρισεν ὁ θεὸς
| πρὸ τῶν αἰώνων
| εἰς δόξαν ἡμῶν,
2.8 ἣν οὐδεὶς τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου ἔγνωκεν·
γὰρ
εἰ ἔγνωσαν,
- 35 **οὐκ ἂν τὸν κύριον τῆς δόξης ἐσταύρωσαν.**
2.9 ἀλλὰ
- 36 **(ἐστὶν)**
καθὼς γέγραπται·
ἃ ὀφθαλμοὺς οὐκ εἶδεν
καὶ
οὔτις οὐκ ἤκουσεν
καὶ
ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη,
ἃ ἠτοίμασεν ὁ θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν.
- 2.10
37 **ἡμῖν ἀπεκάλυψεν ὁ θεὸς**
διὰ τοῦ πνεύματος·
γὰρ
38 **τὸ πνεῦμα πάντα ἐραυνᾷ,**
καὶ
39 **-- ----- τὰ βάθη τοῦ θεοῦ.**
- 2.11
40 **τίς οἶδεν ἀνθρώπων τὰ τοῦ ἀνθρώπου**
εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου τὸ ἐν αὐτῷ;
οὕτως
καὶ
41 **τὰ τοῦ θεοῦ οὐδεὶς ἔγνωκεν**
εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ.

2.12 δὲ
42 ἡμεῖς οὐ τὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου ἐλάβομεν
 ἀλλὰ
43 ----- τὸ πνεῦμα
 τὸ ἐκ τοῦ θεοῦ,
 ἵνα εἰδῶμεν τὰ ὑπὸ τοῦ θεοῦ χαρισθέντα ἡμῖν·
44 2.13 ἅ καὶ λαλοῦμεν οὐκ (ἐστὶν)
 ἀνθρωπίνης σοφίας
 ἐν διδακτοῖς...λόγοις
 ἀλλ'
45 - --- (ἐστὶν)
 ἐν διδακτοῖς πνεύματος,
 πνευματικοῖς πνευματικὰ συγκρίνοντες.

2.14 δὲ
46 ψυχικὸς ἄνθρωπος οὐ δέχεται τὰ τοῦ πνεύματος τοῦ θεοῦ·
 γὰρ
47 μωρία αὐτῷ ἐστὶν
 καὶ
48 οὐ δύναται γνῶναι,
 ὅτι πνευματικῶς ἀνακρίνεται.

2.15 δὲ
49 ὁ πνευματικὸς ἀνακρίνει [τὰ] πάντα,
 δὲ
 ὑπ' οὐδενὸς
50 αὐτὸς... ἀνακρίνεται.

2.16 γὰρ
51 τίς ἔγνω νοῦν κυρίου,
 ὃς συμβιβάσει αὐτόν;
 δὲ
52 ἡμεῖς νοῦν Χριστοῦ ἔχομεν.

3.1 Κἀγώ,
 ἀδελφοί,
53 οὐκ ἠδυνήθην λαλῆσαι ὑμῖν
 ὡς πνευματικοῖς
 ἀλλ'
 ὡς σαρκίνοις,
 ὡς νηπίοις ἐν Χριστῷ.

3.2 γάλα ὑμᾶς ἐπότισα,
54
55 οὐ (ἐπότισα) βρῶμα·

γὰρ
56 οὕπω ἐδύνασθε.
 ἀλλ'
57 οὐδὲ ἔτι νῦν δύνασθε,

3.3 γὰρ
58 ἔτι σαρκικοί ἐστε.

γὰρ
 ὅπου ἐν ὑμῖν ζῆλος καὶ ἔρις,
59 οὐχὶ σαρκικοί ἐστε
 καὶ
 κατὰ ἄνθρωπον
60 περιπατεῖτε;

3.4 γὰρ
 ὅταν λέγῃ τις·
 | ἐγὼ μὲν εἶμι Παύλου,
 | δέ
 ---- ---- ἕτερος
 | ἐγὼ Ἀπολλῶ,

61 οὐκ ἄνθρωποί ἐστε;

3.5 οὖν
 62 Τί ἐστὶν Ἀπολλῶς;
 δέ
 63 τί ἐστὶν Παῦλος;
 64 (εἰσὶν) διάκονοι
 δι' ὧν ἐπιστεύσατε,
 καὶ
 65 ἐκάστῳ (διάκονος ἐστὶν)
 ὡς ὁ κύριος ἔδωκεν.

3.6 ἐγὼ ἐφύτευσα,
 67 Ἀπολλῶς ἐπότισεν,
 ἀλλ'
 68 ὁ θεὸς ἠΐξανεν·

3.7 ὥστε
 οὔτε
 69 ὁ φυτεύων ἐστὶν τι
 οὔτε
 70 ὁ ποτίζων (ἐστὶν τι)
 ἀλλ'
 71 ὁ ἀύξάνων θεός (ἐστὶν τι).

3.8 δὲ
 72 ὁ φυτεύων καὶ ὁ ποτίζων ἐν εἰσιν,
 δὲ
 73 ἕκαστος τὸν ἴδιον μισθὸν λήμψεται
 κατὰ τὸν ἴδιον κόπον·

3.9 γὰρ
 74 θεοῦ ἐσμεν συνεργοί,
 75 θεοῦ (ἐσμεν) γεώργιον,
 76 θεοῦ οἰκοδομὴ ἐστε.

3.10 Κατὰ τὴν χάριν τοῦ θεοῦ
 τὴν δοθεῖσάν μοι
 ὡς σοφὸς ἀρχιτέκτων
 77 θεμέλιον ἔθηκα,
 δὲ
 78 ἄλλος ἐποικοδομεῖ.

δὲ
 79 ἕκαστος βλεπέτω
 πῶς ἐποικοδομεῖ.

3.11 γὰρ
 80 θεμέλιον ἄλλον οὐδεὶς δύναται θεῖναι
 | παρὰ τὸν κείμενον,
 ὅς ἐστιν Ἰησοῦς Χριστός.

3.12

δέ

εἰ τις ἐποικοδομεῖ
 | ἐπὶ τὸν θεμέλιον
 | χρυσόν,
 | ἄργυρον,
 | λίθους τιμίους,
 | ξύλα,
 | χόρτον,
 | καλάμην,

81 3.13 ἐκάστου τὸ ἔργον φανερόν γενήσεται,
γάρ

82 ἢ ἡμέρα δηλώσει,

ἐν πυρὶ
 ὅτι...ἀποκαλύπτεται·
 καὶ

ἐκάστου τὸ ἔργον ὁποῖόν ἐστιν
 τὸ πῦρ [αὐτὸ] δοκιμάσει.

3.14

εἴ τις τινος τὸ ἔργον μενεῖ
 ὃ ἐποικοδόμησεν,

83 μισθὸν λήμψεται·

3.15 εἴ τις τινος τὸ ἔργον κατακαήσεται,

84 ζημιωθήσεται,

δὲ

85 αὐτὸς σωθήσεται,

δὲ

86 οὕτως (ἔσται)

ὡς διὰ πυρός.

87 3.16 Οὐκ οἴδατε

ὅτι ναὸς θεοῦ ἐστε
 καὶ

τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ οἴκεῖ
 ἐν ὑμῖν;

3.17

88 εἴ τις τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ φθείρει,
φθερεῖ τοῦτον ὁ θεός·

γάρ

89 ὁ ναὸς τοῦ θεοῦ ἅγιός ἐστιν,

90 οἵτινες ἐστε ὑμεῖς.

91 3.18 Μηδεὶς ἐαυτὸν ἐξαπατάτω·

εἴ τις δοκεῖ σοφὸς εἶναι

| ἐν ὑμῖν

| ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ,

92 μωρὸς γενέσθω,

ἵνα γένηται σοφός.

3.19

γάρ

παρὰ τῷ θεῷ

93 ἡ σοφία τοῦ κόσμου τούτου μωρία... ἐστίν.

γάρ

94 γέγραπται·

ὁ δρασσόμενος τοὺς σοφοὺς
 ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτῶν·

- 3.20 καὶ
 πάλιν
95 (γέγραπται) ·
 κύριος γινώσκει τοὺς διαλογισμοὺς τῶν σοφῶν
 ὅτι εἰσὶν μάταιοι.
- 3.21 ὥστε
96 μηδεὶς καυχάσθω
 ἐν ἀνθρώποις ·
 γὰρ
- 97 πάντα ὑμῶν ἐστίν,**
 3.22 εἴτε Παῦλος
 εἴτε Ἀπολλῶς
 εἴτε Κηφᾶς,
 εἴτε κόσμος
 εἴτε ζωὴ
 εἴτε θάνατος,
 εἴτε ἐνεστώτα
 εἴτε μέλλοντα ·
- 98 πάντα ὑμῶν (ἐστίν),**
 3.23 δὲ
- 99 ὑμεῖς Χριστοῦ (ἐστε)**
 δὲ
- 100 Χριστὸς θεοῦ (ἐστι) .**
- 4.1 Οὕτως
101 ἡμᾶς λογιζέσθω ἄνθρωπος
 ὡς ὑπηρέτας Χριστοῦ
 καὶ
 οἰκονόμους μυστηρίων θεοῦ.
- 4.2 ὧδε
 λοιπὸν
102 ζητεῖται _____
 ἐν τοῖς οἰκονόμοις, |
ἵνα πιστὸς τις εὐρεθῇ.
- 4.3 δὲ
 εἰς ἐλάχιστόν
103 ἐμοὶ...ἐστίν,
 ὑφ' ὑμῶν
ἵνα...ἀνακριθῶ
 ἢ
 ὑπὸ ἀνθρωπίνης ἡμέρας ·
 ἀλλ'
- 104 οὐδὲ ἑμαυτὸν ἀνακρίνω.**
- 4.4 γὰρ
105 οὐδὲν ἑμαυτῷ σύννοια,
 ἀλλ'
- ἐν τούτῳ
106 οὐκ...δεδικαίωμαι,
 δὲ
- 107 ὁ ἀνακρίνων με κύριός ἐστιν.**

4.5 ὥστε
πρὸ καιροῦ
108 **μὴ...τι κρίνετε**
ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ κύριος,
ὃς καὶ φωτίσει τὰ κρυπτὰ τοῦ σκοτίους
καὶ φανερώσει τὰς βουλάς τῶν καρδιῶν·

καὶ
τότε
109 **ὁ ἔπαινος γενήσεται ἐκάστῳ**
ἀπὸ τοῦ θεοῦ.

4.6 δέ,
110 **Ταῦτα. . . μετεσχημάτισα**
ἀδελφοί, εἰς ἑμαυτὸν
καὶ
Ἀπολλῶν
δι' ὑμᾶς,
ἐν ἡμῖν
ἵνα...μάθητε τὸ μὴ ὑπὲρ ἃ γέγραπται,
ἵνα μὴ εἴς ὑπὲρ τοῦ ἐνὸς φυσιοῦσθε
κατὰ τοῦ ἑτέρου.

4.7 γάρ
111 **τίς σε διακρίνει;**

δὲ
112 **τί ἔχεις**
ὃ οὐκ ἔλαβες;

δὲ
εἰ καὶ ἔλαβες,
113 **τί καυχᾶσαι**
ὡς μὴ λαβῶν;

4.8 ἤδη
114 **κεκορεσμένοι ἐστέ,**
ἤδη
115 **ἐπλουτήσατε,**
χωρὶς ἡμῶν
116 **ἐβασιλεύσατε·**
καὶ
ὄφελόν γε
117 **ἐβασιλεύσατε,**
ἵνα καὶ ἡμεῖς ὑμῖν συμβασιλεύσωμεν.

4.9 γάρ
118 **δοκῶ,**
| ὁ θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους ἐσχάτους ἀπέδειξεν
| ὡς ἐπιθανατίους,
ὅτι θέατρον ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ
καὶ
ἀγγέλοις
καὶ
ἀνθρώποις.

119 **ἡμεῖς μωροὶ (ἐγενήθημεν)**
διὰ Χριστόν,

δὲ
120 **ὑμεῖς φρόνιμοι (ἐστε)**
ἐν Χριστῷ·

- 121 ἡμεῖς ἀσθενεῖς (έσμεν),
 δε
- 122 ὑμεῖς ἰσχυροί (έστε) ·
- 123 ὑμεῖς ἐνδοξοὶ (έστε),
 δε
- 124 ἡμεῖς ἄτιμοι (έσμεν) .
- 4.11 ἄχρι τῆς ἄρτι ὥρας
 καὶ
- 125 πεινώμεν
 καὶ
- 126 διψῶμεν
 καὶ
- 127 γυμνιτεύομεν
 καὶ
- 128 κολαφίζόμεθα
 καὶ
- 129 ἀστατοῦμεν
 4.12 καὶ
- 130 κοπιῶμεν
 ἐργαζόμενοι ταῖς ἰδίαις χερσίν ·
- λοιδορούμενοι
- 131 εὐλογοῦμεν,
 διωκόμενοι
- 132 ἀνεχόμεθα,
 4.13 δυσφημούμενοι
- 133 παρακαλοῦμεν ·
- ὡς περικαθάρματα τοῦ κόσμου
- 134 ἐγενήθημεν,
 πάντων περίφημα ἕως ἄρτι .
- 4.14 ἐντρέπων ὑμᾶς
- 135 Οὐκ...γράφω ταῦτα
 ἀλλ'
- 136 (γράφω ταῦτα)
 ὡς τέκνα μου ἀγαπητὰ νουθετῶ[ν] .
- 4.15 γὰρ
- ἐὰν μυρίους παιδαγωγοὺς ἔχητε
 ἐν Χριστῷ
- 137 ἀλλ' οὐ (ἔχετε) πολλοὺς πατέρας ·
 γὰρ
- ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ
 διὰ τοῦ εὐαγγελίου
- 138 ἐγὼ ὑμᾶς ἐγέννησα .
- 4.16 οὖν
- 139 Παρακαλῶ ὑμᾶς,
 μιμηταί μου γίνεσθε .

4.17 Διὰ τοῦτο
140 ἔπεμψα ὑμῖν Τιμόθεον,
ὃς ἐστίν μου τέκνον ἀγαπητὸν
| | καὶ
| | πιστὸν
| ἐν κυρίῳ,
ὃς ὑμᾶς ἀναμνήσει τὰς ὁδοὺς μου
τὰς ἐν Χριστῷ [Τησοῦ],
καθὼς πανταχοῦ ἐν πάσῃ ἐκκλησίᾳ διδάσκω.

4.18 Δέ
Ὡς μὴ ἐρχομένου μου
πρὸς ὑμᾶς

141 ἐφυσιώθησάν τινες·

4.19 Δὲ
142 ἐλεύσομαι
ταχέως
πρὸς ὑμᾶς
ἐάν ὁ κύριος θελήσῃ,
καὶ

143 γνῶσομαι οὐ τὸν λόγον τῶν πεφυσιωμένων
ἀλλὰ

144 (γνῶσομαι) τὴν δύναμιν·

4.20 γὰρ
145 οὐ (ἐστὶ) ἐν λόγῳ ἢ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ
ἀλλ’

146 ἐν δυνάμει (ἐστὶ).

147 4.21 τί θέλετε;

ἐν ῥάβδῳ
148 ἔλθω
πρὸς ὑμᾶς
ἢ

149 (ἐλθω)
ἐν ἀγάπῃ πνεύματι
τε
πραΰτητος;

5.1 Ὅπως
150 ἀκούεται... πορνεία,
ἐν ὑμῖν
καὶ

151 τοιαύτη πορνεία (ἐστὶν)
ἣτις οὐδὲ ἐν τοῖς ἔθνεσιν,
ὥστε γυναῖκά τινα τοῦ πατρὸς ἔχειν.

5.2 καὶ
152 ὑμεῖς πεφυσιωμένοι ἐστὲ
καὶ

153 οὐχὶ μᾶλλον ἐπενθήσατε,
ἵνα ἀρθῇ . . . ὁ τὸ ἔργον τοῦτο πράξας;
ἐκ μέσου ὑμῶν

- 5.3 γάρ
- ἀπὸν τῷ σώματι
δὲ
παρῶν τῷ πνεύματι,
- 154** ἐγὼ μὲν . . . ἤδη κέκρικα . . . τὸν οὕτως τοῦτο κατεργασάμενον·
ὡς παρῶν
|
5.4 | ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ κυρίου [ἡμῶν] Ἰησοῦ
| συναχθέντων ὑμῶν
| καὶ
| τοῦ ἐμοῦ πνεύματος
5.5 | σὺν τῇ δυνάμει τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ,
παραδοῦναι τὸν τοιοῦτον τῷ σατανᾷ
εἰς ὄλεθρον τῆς σαρκός,
ἵνα τὸ πνεῦμα σωθῇ
ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ κυρίου.
- 155** 5.6 Οὐ καλὸν τὸ καύχημα ὑμῶν.
- 156** οὐκ οἴδατε
ὅτι μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ;
- 157** 5.7 ἐκκαθάρατε τὴν παλαιὰν ζύμην,
ἵνα ἦτε νέον φύραμα,
καθὼς ἐστε ἄζυμοι·
γάρ
- 158** καὶ τὸ πάσχα ἡμῶν ἐτύθη Χριστός.
- 5.8 ὥστε
- 159** ἐορτάζωμεν
μὴ ἐν ζύμῃ παλαιᾷ
μηδὲ ἐν ζύμῃ κακίας καὶ πονηρίας
ἀλλ' ἐν ἀζύμοις εἰλικρινείας καὶ ἀληθείας.
- 160** 5.9 Ἐγραψα ὑμῖν
ἐν τῇ ἐπιστολῇ
μὴ συναμιγνυσθαι πόρνοις,
5.10 οὐ πάντως τοῖς πόρνοις τοῦ κόσμου τούτου
ἢ
τοῖς πλεονέκταις
καὶ
ἄρπαξιν
ἢ
εἰδωλολάτραις,
ἐπεὶ ὠφείλετε ἄρα ἐκ τοῦ κόσμου ἐξελεθεῖν.

5.11 δὲ
161 νῦν ἔγραψα ὑμῖν
 μὴ συναναμίγνυσθαι
 ἐάν τις ἀδελφὸς ὀνομαζόμενος ἢ πόρνος
 | ἢ
 | πλεονέκτης
 | ἢ
 | εἰδωλολάτρης
 | ἢ
 | λοίδορος
 | ἢ
 | μέθυσος
 | ἢ
 | ἄρπαξ,
 τῷ τοιοῦτῳ μηδὲ συνεσθίειν.

5.12 γάρ
162 τί μοι τοὺς ἔξω κρίνειν;
163 οὐχὶ τοὺς ἔσω ὑμεῖς κρίνετε;

5.13 δὲ
164 τοὺς ἔξω ὁ θεὸς κρίνει.
165 ἐξάρτατε τὸν πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν.

6.1 **166** **Τολμᾶ** τις ὑμῶν . . . κρίνεσθαι
 πράγμα ἔχων ἐπὶ τῶν ἀδίκων
 πρὸς τὸν ἕτερον καὶ
 οὐχὶ ἐπὶ τῶν ἀγίων;

6.2 ἢ
167 **οὐκ οἴδατε**
 ὅτι οἱ ἅγιοι τὸν κόσμον κρινοῦσιν;

καὶ
 εἰ ἐν ὑμῖν κρίνεται ὁ κόσμος,
168 ἀνάξιοί ἐστε κριτηρίων ἐλαχίστων;

6.3 **169** **οὐκ οἴδατε**
 ὅτι ἀγγέλους κρινοῦμεν,
 μήτι γε βιωτικά;

6.4 οὖν
 βιωτικά μὲν κριτήρια
 ἐὰν ἔχητε,
 τοὺς ἐξουθενημένους ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ,
170 **τούτους καθίζετε;**

6.5 πρὸς ἐντροπήν
171 ὑμῖν λέγω.

οὕτως
172 **οὐκ ἔνι ἐν ὑμῖν οὐδεὶς σοφός,**
 ὃς δυνήσεται διακρίναι
 ἀνὰ μέσον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ;

- 6.6
173 ἄλλ’ ἀδελφὸς μετὰ ἀδελφοῦ κρίνεται
καὶ
174 τοῦτο (ἐστὶν)
ἐπὶ ἀπίστων;
- 6.7
[οὖν]
ἤδη μὲν
ὁλως
175 ἥτιμα ὑμῖν ἐστὶν
ὅτι κρίματα ἔχετε
μεθ’ ἑαυτῶν.
διὰ τί
176 οὐχὶ μᾶλλον ἀδικεῖσθε;
διὰ τί
177 οὐχὶ μᾶλλον ἀποστερεῖσθε;
- 6.8
ἄλλ’
178 ὑμεῖς ἀδικεῖτε
καὶ
179 ἀποστερεῖτε,
καὶ
180 τοῦτο (ποιεῖτε) ἀδελφούς.
- 6.9
Ἡ
181 οὐκ οἶδατε
ὅτι ἄδικοι θεοῦ βασιλείαν οὐ κληρονομήσουσιν;
- 182** μὴ πλανᾶσθε·
οὔτε πόρνοι
οὔτε εἰδωλολάτραι
οὔτε μοιχοὶ
οὔτε μαλακοὶ
οὔτε ἀρσενικοῖται
6.10 οὔτε κλέπται
οὔτε πλεονέκται,
οὐ μέθυσοι,
οὐ λοῖδοροι,
οὐχ ἄρπαγες
183 βασιλείαν θεοῦ κληρονομήσουσιν.
- 6.11
καὶ
184 ταῦτά τινες ἦτε·
ἄλλ’
185 ἀπελούσασθε,
ἄλλ’
186 ἡγιασθητε,
ἄλλ’
187 ἐδικαιώθητε
ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ
καὶ
ἐν τῷ πνεύματι τοῦ θεοῦ ἡμῶν.
- 6.12
188 Πάντα μοι ἔξεστιν
ἄλλ’
189 οὐ πάντα συμφέρει·
190 πάντα μοι ἔξεστιν

- 191 ^{ἀλλ'}
οὐκ ἐγὼ ἐξουσιασθήσομαι
ὑπὸ τινος.
- 192 ^{6.13} τὰ βρώματα τῆ κοιλίας
καὶ
- 193 ἡ κοιλία τοῖς βρώμασιν,
δὲ
- 194 ὁ θεὸς καὶ ταύτην καὶ ταῦτα καταργήσει.
- δὲ
- 195 τὸ σῶμα οὐ (ἐστὶν) τῆ πορνεία
ἀλλὰ
- 196 (τὸ σῶμα ἐστὶν) τῷ κυρίῳ,
καὶ
- 197 ὁ κύριος (ἐστὶν) τῷ σώματι·
^{6.14} δὲ
- 198 ὁ θεὸς καὶ τὸν κύριον ἡγειρεν
καὶ
- 199 ἡμᾶς ἐξεγερεῖ
διὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.
- 200 ^{6.15} οὐκ οἴδατε
ὅτι τὰ σώματα ὑμῶν μέλη Χριστοῦ ἐστίν;
- οὖν
- ἄρα τὰ μέλη τοῦ Χριστοῦ
- 201 ποιήσω πόρνης μέλη;
- 202 μὴ γένοιτο.
- ^{6.16} [ἦ]
- 203 οὐκ οἴδατε
ὅτι ὁ κολλώμενος τῆ πόρνη ἐν σῶμά ἐστιν;
- γάρ,
- 204 φησὶν,
ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν.
- ^{6.17} δὲ
- 205 ὁ κολλώμενος τῷ κυρίῳ ἐν πνεύμα ἐστίν.
- 206 ^{6.18} Φεύγετε τὴν πορνείαν.
- 207 πᾶν ἀμάρτημα . . . ἐκτὸς τοῦ σώματός ἐστιν·
ὁ ἐὰν ποιήσῃ ἄνθρωπος
δὲ
εἰς τὸ ἴδιον σῶμα
- 208 ὁ πορνεύων...ἀμαρτάνει.
- ^{6.19} ἦ
- 209 οὐκ οἴδατε
ὅτι τὸ σῶμα ὑμῶν ναὸς... ἐστίν
τοῦ ἐν ὑμῖν ἁγίου πνεύματος
οὗ ἔχετε ἀπὸ θεοῦ,

- καὶ
210 οὐκ ἐστὲ ἐαυτῶν;
- ^{6.20} γὰρ
211 ἠγοράσθητε τιμῆς·
212 δοξάσατε δὴ τὸν θεὸν
ἐν τῷ σώματι ὑμῶν.
- ^{7.1} δὲ
213 καλὸν ἀνθρώπῳ γυναικὸς μὴ ἄπτεσθαι·
^{7.2} δὲ
διὰ τὰς πορνείας
214 ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἔχέτω
καὶ
215 ἑκάστη τὸν ἴδιον ἄνδρα ἔχέτω.
- ^{7.3} τῇ γυναικὶ ὁ ἀνὴρ τὴν ὀφειλὴν ἀποδιδότω,
δὲ
ὁμοίως
καὶ
217 ἡ γυνὴ (τὴν ὀφειλὴν ἀποδιδότω) τῷ ἀνδρί.
- ^{7.4} ἡ γυνὴ τοῦ ἰδίου σώματος οὐκ ἐξουσιάζει
ἀλλ'
219 ὁ ἀνὴρ,
δὲ
ὁμοίως
καὶ
220 ὁ ἀνὴρ τοῦ ἰδίου σώματος οὐκ ἐξουσιάζει
ἀλλ'
221 ἡ γυνή.
- ^{7.5} μὴ ἀποστερεῖτε ἀλλήλους,
εἰ μήτι ἂν ἐκ συμφώνου
πρὸς καιρὸν,
ἵνα σχολάσῃτε τῇ προσευχῇ
καὶ
πάλιν
ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἦτε,
ἵνα μὴ πειράζῃ ὑμᾶς ὁ σατανᾶς
διὰ τὴν ἀκρασίαν ὑμῶν.
- ^{7.6} δὲ
223 τοῦτο λέγω
κατὰ συγγνώμην
224 οὐ (τοῦτο λέγω)
κατ' ἐπιταγὴν.
- δὲ
225 ^{7.7} θέλω πάντας ἀνθρώπους εἶναι
ὡς καὶ ἑμαυτόν·
ἀλλ'
226 ἕκαστος ἴδιον ἔχει χάρισμα
ἐκ |θεοῦ,
ὁ μὲν οὕτως,
ὁ δὲ οὕτως.

7.8 δὲ
227 λέγω τοῖς ἀγάμοις καὶ ταῖς χήραις,
228 καλὸν (ἐστὶν) αὐτοῖς
ἐὰν μείνωσιν ὡς ἐγώ·

7.9 δὲ
εἰ οὐκ ἐγκρατεῦνται,
229 γαμησάτωσαν,
γάρ
230 κρεῖττον ἐστὶν γαμῆσαι
ἢ
πυροῦσθαι.

7.10 δὲ
231 τοῖς γεγαμηκόσιν παραγγέλλω, —
232 οὐκ ἐγὼ |
ἀλλ' |
233 ὁ κύριος, |
γυναῖκα ἀπὸ ἀνδρὸς μὴ χωρισθῆναι,
7.11 δὲ |
ἐὰν καὶ χωρισθῆ, |
234 μενέτω ἀγάμος |
ἢ |
235 τῷ ἀνδρὶ καταλλαγήτω, | καὶ
ἀνδρα γυναῖκα μὴ ἀφιέναι.

7.12 δὲ
236 τοῖς λοιποῖς λέγω ἐγὼ
237 οὐχ ὁ κύριος·
εἰ τις ἀδελφὸς γυναῖκα ἔχει ἀπιστον
καὶ
αὕτη συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτοῦ,
238 μὴ ἀφιέτω αὐτήν·
7.13 καὶ
γυνή
εἰ τις ἔχει ἀνδρα ἀπιστον
καὶ
οὗτος συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτῆς,
239 μὴ ἀφιέτω τὸν ἀνδρα.

7.14 γάρ
240 ἡγίασται ὁ ἀνήρ
ὁ ἀπιστος
ἐν τῇ γυναικὶ
καὶ
241 ἡγίασται ἡ γυνή
ἡ ἀπιστος
ἐν τῷ ἀδελφῷ·
ἐπεὶ ἄρα τὰ τέκνα ὑμῶν ἀκάθαρτά ἐστιν,
δὲ
νῦν ἁγιά ἐστιν.

7.15 δὲ
εἰ ὁ ἀπιστος χωρίζεται,
242 χωριζέσθω·
243 οὐ δεδούλωται ὁ ἀδελφὸς
ἢ
244 ἡ ἀδελφὴ (οὐ δεδούλωται)
ἐν τοῖς τοιοῦτοις·

δὲ
ἐν εἰρήνῃ
245 κέκληκεν ὑμᾶς ὁ θεός.

^{7.16} γὰρ
246 τί οἶδας,
γύναι,
εἰ τὸν ἄνδρα σώσεις;

ἢ
247 τί οἶδας,
ἄνερ,
εἰ τὴν γυναῖκα σώσεις;

^{7.17} Εἰ μὴ ἐκάστῳ -----
ὡς ἐμέρισεν ὁ κύριος,
ἕκαστον -----
ὡς κέκληκεν ὁ θεός,
οὕτως
248 περιπατεῖτω.

καὶ
οὕτως
ἐν ταῖς ἐκκλησίαις πάσαις
249 διατάσσομαι.

^{7.18} περιτετμημένος
τις ἐκλήθη,
250 μὴ ἐπισπάσθω·
ἐν ἀκροβυστίᾳ
κέκληταί τις,
251 μὴ περιτεμνέσθω.

^{7.19} ἡ περιτομὴ οὐδὲν ἐστίν
καὶ

253 ἡ ἀκροβυστία οὐδὲν ἐστίν,

ἀλλὰ
254 τήρησις ἐντολῶν θεοῦ.

^{7.20} ἕκαστος ἐν τῇ κλήσει
ἧ ἐκλήθη,
ἐν ταύτῃ
255 μενέτω.

^{7.21} δοῦλος ἐκλήθης,
255 μὴ σοι μελέτω·
ἀλλ'
εἰ καὶ δύνασαι ἐλεύθερος γενέσθαι,
256 μᾶλλον χρῆσαι.

^{7.22} γὰρ
257 ὁ ἐν κυρίῳ κληθεὶς δοῦλος
ἀπελεύθερος κυρίου ἐστίν,

ὁμοίως
|
258 ὁ ἐλεύθερος κληθεὶς
δοῦλός ἐστιν Χριστοῦ.

259 ^{7.23} τιμῆς ἡγοράσθητε ·

260 μὴ γίνεσθε δοῦλοι ἀνθρώπων.

^{7.24} ἕκαστος ἐν ᾧ ἐκλήθη,
ἀδελφοί,
ἐν τούτῳ

261 **μενέτω**
παρὰ θεῶ·.

^{7.25} δὲ

Περὶ τῶν παρθένων

262 **ἐπιταγὴν κυρίου οὐκ ἔχω,**
δὲ

263 **γνώμην δίδωμι**
ὡς ἠλεημένος ὑπὸ κυρίου πιστὸς εἶναι.

^{7.26} οὖν

264 **Νομίζω**
τοῦτο καλὸν ὑπάρχειν
διὰ τὴν ἐνεσιῶσαν ἀνάγκην,
ὅτι καλὸν ἀνθρώπῳ τὸ οὕτως εἶναι.

265 ^{7.27} **δέδεσαι γυναικί,**

266 **μὴ ζήτηί λύσιν·**

267 **λέλυσαι**
ἀπὸ γυναικός,

268 **μὴ ζήτηί γυναῖκα.**

^{7.28} δὲ

ἐὰν καὶ γαμήσης,

269 **οὐχ ἡμαρτες,**
καὶ

ἐὰν γήμη ἢ παρθένος,

270 **οὐχ ἡμαρτεν·**
δὲ

271 **θλίψιν τῆ σαρκὶ ἔξουσιν οἱ τοιοῦτοι,**
δὲ

272 **ἐγὼ ὑμῶν φείδομαι.**

^{7.29} δέ

273 **Τοῦτο φημι,**
ἀδελφοί,
ὁ καιρὸς| συνεσταλμένος ἐστίν·

| τὸ λοιπόν,

ἵνα καὶ οἱ ἔχοντες γυναῖκας (ἔστωσαν)

ὡς μὴ ἔχοντες ὧσιν

^{7.30}

καὶ

οἱ κλαίοντες (ἔστωσαν)

ὡς μὴ κλαίοντες

καὶ

οἱ χαίροντες (ἔστωσαν)

ὡς μὴ χαίροντες

καὶ

οἱ ἀγοράζοντες (ἔστωσαν)

ὡς μὴ κατέχοντες,

7.31

καὶ
οἱ χρώμενοι τὸν κόσμον (ἔστωσαν)
ὡς μὴ καταχρώμενοι·

γὰρ
274 παράγει τὸ σχῆμα τοῦ κόσμου τούτου.

7.32

δὲ
275 θελω ὑμᾶς ἀμερίμους εἶναι.

276 ὁ ἄγαμος μεριμᾷ τὰ τοῦ κυρίου,

277 πῶς ἀρέσῃ τῷ κυρίῳ·

7.33

δὲ
278 ὁ γαμήσας μεριμᾷ τὰ τοῦ κόσμου,

279 πῶς ἀρέσῃ τῇ γυναικί,

7.34

καὶ
280 μεμέρισται.

καὶ
281 ἡ γυνὴ ἢ ἄγαμος
καὶ
ἡ παρθένος μεριμᾷ τὰ τοῦ κυρίου,
ἵνα ᾗ ἁγία
καὶ τῷ σώματι
καὶ τῷ πνεύματι·

δὲ
282 ἡ γαμήσασα μεριμᾷ τὰ τοῦ κόσμου,

283 πῶς ἀρέσῃ τῷ ἀνδρί.

7.35

δὲ
284 τοῦτο...λέγω,
πρὸς τὸ ὑμῶν αὐτῶν σύμφορον
οὐχ ἵνα βρόχον ὑμῖν ἐπιβάλω
ἀλλὰ
πρὸς τὸ εὐσχημον
καὶ
εὐπάρεδρον
τῷ κυρίῳ
ἀπερισπάστως.

7.36

δέ
Εἰ τις ἀσχημονεῖν...νομίζει,
ἐπὶ τὴν παρθένον αὐτοῦ
ἐὰν ᾗ ὑπέρακμος
καὶ
οὕτως
285 ὀφείλει γίνεσθαι,
286 ὃ θέλει ποιεῖτω,
287 οὐχ ἁμαρτάνει,
288 γαμείτωσαν.

7.37

δὲ

ὅς ἔστηκεν

ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ

ἔδραϊος

μὴ ἔχων ἀνάγκην,

δὲ

ἐξουσίαν ἔχει

περὶ τοῦ ἰδίου θελήματος

καὶ

τοῦτο κέκρικεν

ἐν τῇ ἰδίᾳ καρδίᾳ,

τηρεῖν τὴν ἑαυτοῦ παρθένον,

289

καλῶς ποιήσει.

7.38

ὥστε

καὶ

290 **ὁ γαμίζων τὴν ἑαυτοῦ παρθένον**

καλῶς ποιεῖ

καὶ

291 **ὁ μὴ γαμίζων**

κρεῖσσον ποιήσει.

292 ^{7.39} **Γυνὴ δέδεται**

ἐφ' ὅσον χρόνον ζῆ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς·

δὲ

ἐὰν κοιμηθῆ ὁ ἀνὴρ,

293 **ἐλευθέρα ἐστὶν**

ᾧ θέλει γαμηθῆναι,

μόνον ἐν κυρίῳ.

7.40

δὲ

294 **μακαριωτέρα ἐστὶν**

ἐὰν οὕτως μείνη,

κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμην·

δὲ

295 **δοκῶ κάγῳ πνεῦμα θεοῦ ἔχειν.**

8.1

δὲ

Περὶ τῶν εἰδωλοθύτων,

296 **οἶδαμεν**

ὅτι πάντες γινῶσιν ἔχομεν.

297 **ἢ γινῶσις φυσιοῖ,**

δὲ

298 **ἢ ἀγάπη οἰκοδομεῖ·**

8.2

εἰ τις δοκεῖ

ἐγνωκέναι τι,

299 **οὕπω ἔγνω**

καθὼς δεῖ γινῶναι·

8.3

δὲ

εἰ τις ἀγαπᾷ τὸν θεόν,

300 **οὗτος ἔγνωσται**

ὑπ' αὐτοῦ.

- 8.4 οὕτως
Περὶ τῆς βρώσεως
τῶν εἰδωλοθύτων,
- 301 οἶδαμεν
ὅτι οὐδὲν εἰδωλον (ἐστὶν)
ἐν κόσμῳ
καὶ
ὅτι οὐδεὶς θεὸς (ἐστὶν)
εἰ μὴ εἷς.
- 8.5 γὰρ
καὶ εἴπερ εἰσὶν λεγόμενοι θεοὶ
εἴτε ἐν οὐρανῷ
εἴτε ἐπὶ γῆς,
ὥσπερ εἰσὶν θεοὶ πολλοὶ καὶ κύριοι πολλοί,
- 8.6 ἀλλ'
302 ἡμῖν εἷς θεὸς ὁ πατὴρ (ἐστὶν)
ἐξ οὗ τὰ πάντα
καὶ
ἡμεῖς εἰς αὐτόν,
καὶ
303 ---- εἷς κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς (ἐστὶν)
δι' οὗ τὰ πάντα
καὶ
ἡμεῖς δι' αὐτοῦ.
- 8.7 Ἄλλ'
304 οὐκ ἐν πᾶσιν ἡ γινῶσις·
δὲ
τῇ συνηθείᾳ
| ἕως ἄρτι
| τοῦ εἰδώλου
ὡς εἰδωλόθυτον,
- 305 τινὲς... ἐσθίουσιν
καὶ
ἀσθενῆς οὔσα
- 306 ἡ συνείδησις αὐτῶν... μολύνεται.
- 8.8 δὲ
307 βρῶμα ἡμᾶς οὐ παραστήσει τῷ θεῷ·
οὔτε
ἐὰν μὴ φάγωμεν
- 308 ὑστερούμεθα,
οὔτε
ἐὰν φάγωμεν
- 309 περισσεύομεν.
- 8.9 δὲ
310 βλέπετε
μὴ πως ἡ ἐξουσία ὑμῶν αὕτη πρόσκομμα γένηται τοῖς ἀσθενέσιν.

- 8.10 γάρ
 ἐὰν τις ἴδῃ σὲ
 τὸν ἔχοντα γνῶσιν
 ἐν εἰδωλείῳ κατακείμενον,
 ἀσθενοῦς ὄντος
311 οὐχὶ ἡ συνείδησις αὐτοῦ...οἰκοδομηθήσεται
 εἰς τὸ τὰ εἰδωλόθυτα ἐσθίειν;
- 8.11 γάρ
312 ἀπόλλυται ὁ ἀσθενῶν
 ἐν τῇ σῆι γνώσει,
 ὁ ἀδελφὸς
 δι' ὃν Χριστὸς ἀπέθανεν.
- 8.12 δὲ
 οὕτως
 ἁμαρτάνοντες
 εἰς τοὺς ἀδελφοὺς
 καὶ
 τύπτοντες αὐτῶν τὴν συνείδησιν
 ἀσθενοῦσαν
 εἰς Χριστὸν
313 ἁμαρτάνετε.
- 8.13 διόπερ
 εἰ βρῶμα σκανδαλίζει τὸν ἀδελφόν μου,
314 οὐ μὴ φάγω κρέα
 εἰς τὸν αἰῶνα,
 ἵνα μὴ τὸν ἀδελφόν μου σκανδαλίσω.
- 315** ^{9.1} **Οὐκ εἰμὶ ἐλεύθερος;**
- 316 οὐκ εἰμὶ ἀπόστολος;**
- 317 οὐχὶ Ἰησοῦν τὸν κύριον ἡμῶν ἐόρακα;**
- 318 οὐ τὸ ἔργον μου ὑμεῖς ἐστε ἐν κυρίῳ;**
- ^{9.2} εἰ ἄλλοις οὐκ εἰμὶ ἀπόστολος,
 ἀλλά
319 γε ὑμῖν εἰμι·
 γάρ
320 ἡ σφραγὶς μου τῆς ἀποστολῆς ὑμεῖς ἐστε ἐν κυρίῳ.
- 321** ^{9.3} **Ἡ ἐμὴ ἀπολογία τοῖς ἐμὲ ἀνακρίνουσιν ἐστὶν αὕτη.**
- 322** ^{9.4} **μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν**
 φαγεῖν καὶ πεῖν;
- 323** ^{9.5} **μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν**
 ἀδελφὴν γυναῖκα περιάγειν
 ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ἀπόστολοι
 καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῦ κυρίου
 καὶ Κηφᾶς;
- 324** ^{9.6} **ἢ μόνος ἐγὼ καὶ Βαρναβᾶς οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν**
 μὴ ἐργάζεσθαι;

- 325 ^{9.7} Τίς στρατεύεται ἰδίοις ὀψωνίοις ποτέ;
- 326 τίς φυτεύει ἀμπελῶνα
καὶ
- 327 τὸν καρπὸν αὐτοῦ οὐκ ἐσθίει;
- ἢ
- 328 τίς ποιμαίνει ποίμνην
καὶ
- 329 οὐκ ἐσθίει; ἔκ τοῦ γάλακτος τῆς ποίμνης
- 330 ^{9.8} Μὴ κατὰ ἄνθρωπον ταῦτα λαλῶ
ἢ
- 331 ὁ νόμος ταῦτα οὐ λέγει; καὶ
- ^{9.9} γὰρ
- 332 γέγραπται· ἐν τῷ Μωϋσέως νόμῳ
οὐ κημῶσεις βοῦν ἀλοῶντα.
- 333 μὴ τῶν βοῶν μέλει τῷ θεῷ
- ^{9.10} ἢ
- 334 πάντως λέγει; δι' ἡμᾶς
- γὰρ
- 335 ἐγράφη δι' ἡμᾶς
ὅτι ὀφείλει ἐπ' ἐλπίδι ὁ ἀροτριῶν ἀροτριᾶν
καὶ
ὁ ἀλοῶν ἐπ' ἐλπίδι τοῦ μετέχειν.
- ^{9.11} εἰ ἡμεῖς ὑμῖν τὰ πνευματικὰ ἐσπείραμεν,
- 336 μέγα (ἐστὶν) εἰ ἡμεῖς ὑμῶν τὰ σαρκικὰ θερίσομεν;
- ^{9.12} Εἰ ἄλλοι τῆς ὑμῶν ἐξουσίας μετέχουσιν,
- 337 οὐ μᾶλλον ἡμεῖς (μετέχομεν);
- ἄλλ'
- 338 οὐκ ἐχρησάμεθα τῇ ἐξουσίᾳ ταύτῃ,
ἀλλὰ
- 339 πάντα στέγομεν,
ἵνα μὴ τινα ἐγκοπὴν δῶμεν
τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ.
- ^{9.13} **Οὐκ οἶδατε**
ὅτι οἱ τὰ ἱερὰ ἐργαζόμενοι [τὰ] ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἐσθίουσιν,
οἱ τῷ θυσιαστηρίῳ παρεδρεύοντες τῷ θυσιαστηρίῳ συμμερίζονται;
- ^{9.14} οὕτως
καὶ
- 341 ὁ κύριος διέταξεν τοῖς τὸ εὐαγγέλιον καταγγέλλουσιν...ζῆν. ἐκ τοῦ εὐαγγελίου

- 9.15 δὲ
342 Ἐγὼ οὐ κέχρημαι οὐδενὶ τούτων.
- δὲ
343 Οὐκ ἔγραψα ταῦτα,
 ἵνα οὕτως γένηται ἐν ἐμοί·
 γάρ
344 καλὸν μοι μᾶλλον ἀποθανεῖν
 ἢ
345 τὸ καύχημά μου οὐδεὶς κενώσει.
- 9.16 γάρ
 ἐὰν εὐαγγελίζωμαι,
346 οὐκ ἔστιν μοι καύχημα·
 γάρ
347 ἀνάγκη μοι ἐπίκειται·
 γάρ
348 οὐαὶ μοί ἐστιν
 ἐὰν μὴ εὐαγγελίσωμαι.
- 9.17 γάρ
 εἰ ἐκὼν τοῦτο πράσσω,
349 μισθὸν ἔχω·
 δὲ
 εἰ ἄκων,
350 οἰκονομίαν πεπίστευμαι·
- 9.18 οὕτως
351 τίς μού ἐστιν ὁ μισθός;
352 (ἐστίν)
 εὐαγγελιζόμενος ἀδάπανον
ἵνα...θήσω τὸ εὐαγγέλιον
 εἰς τὸ μὴ καταχρησασθαι τῇ ἐξουσίᾳ μου
 ἐν τῷ εὐαγγελίῳ.
- 9.19 γάρ
 Ἐλεύθερος ὦν
 ἐκ πάντων πᾶσιν
353 ἑμαυτὸν ἐδούλωσα,
 ἵνα τοὺς πλείονας κερδήσω·
- 9.20 καὶ
354 ἐγενόμην τοῖς Ἰουδαίοις
 ὡς Ἰουδαῖος,
 ἵνα Ἰουδαίους κερδήσω·
355 (ἐγενόμην) τοῖς ὑπὸ νόμον
 ὡς ὑπὸ νόμον,
 μὴ ὦν αὐτὸς ὑπὸ νόμον,
 ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον κερδήσω·
356 9.21 (ἐγενόμην) τοῖς ἀνόμοις
 ὡς ἀνομος,
 μὴ ὦν ἀνομος θεοῦ
 ἀλλ'
 -- ἔννομος Χριστοῦ,
 ἵνα κερδάνω τοὺς ἀνόμους·
357 9.22 ἐγενόμην τοῖς ἀσθενέσιν ἀσθενής,
 ἵνα τοὺς ἀσθενεῖς κερδήσω·
358 τοῖς πᾶσιν γέγονα πάντα,
 ἵνα πάντως τινὰς σώσω.

- 9.23 δὲ
359 πάντα ποιῶ
 διὰ τὸ εὐαγγέλιον,
 ἵνα συγκοινωνῶς αὐτοῦ γένωμαι.
- 9.24 **360 Οὐκ οἶδατε**
 ὅτι οἱ ἐν σταδίῳ τρέχοντες πάντες μὲν τρέχουσιν,
 δὲ
 εἷς λαμβάνει τὸ βραβεῖον;
- οὕτως
361 τρέχετε
 ἵνα καταλάβητε.
- 9.25 δὲ
362 πᾶς ὁ ἀγωνιζόμενος πάντα ἐγκρατεύεται,
 οὓν
363 ἐκεῖνοι μὲν (ποιοῦσιν)
 ἵνα φθαρτὸν στέφανον λάβωσιν,
 δὲ
 ἡμεῖς ἄφθαρτον.
- 9.26 τοίνυν
 οὕτως
364 ἐγὼ...τρέχω
 ὡς οὐκ ἀδήλως,
 οὕτως
365 πυκτεύω
 ὡς οὐκ ἀέρα δέρων·
- 9.27 ἀλλ'
366 ὑπωπιάζω μου τὸ σῶμα
 καὶ
367 δουλαγωγῶ,
 | ἄλλοις κηρύξας
 μή πως...αὐτὸς ἀδόκιμος γένωμαι.
- 10.1 γὰρ
368 Οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν,
 ἀδελφοί,
 ὑπὸ τὴν νεφέλην
 ὅτι οἱ πατέρες ἡμῶν πάντες...ἦσαν
 | καὶ
 | διὰ τῆς θαλάσσης
 πάντες...διήλθον
- 10.2 | καὶ
 | εἰς τὸν Μωϋσῆν
 πάντες...ἐβαπτίσθησαν
 | ἐν τῇ νεφέλῃ
 | καὶ
 | ἐν τῇ θαλάσσει
- 10.3 | καὶ
 πάντες τὸ αὐτὸ πνευματικὸν βρῶμα ἔφαγον
- 10.4 | καὶ
 πάντες τὸ αὐτὸ πνευματικὸν ἔπιον πόμα·
- γὰρ
369 ἔπινον
 ἐκ πνευματικῆς ἀκολουθούσης πέτρας,
 δὲ
370 ἡ πέτρα ἦν ὁ Χριστός.

- 10.5 Ἄλλ’
 ἐν τοῖς πλείοσιν αὐτῶν
- 371 οὐκ...εὐδόκησεν ὁ θεός,
 γὰρ
- 372 κατεστρώθησαν
 ἐν τῇ ἐρήμῳ.
- 10.6 δὲ
- 373 Ταῦτα τύποι ἡμῶν ἐγενήθησαν,
 εἰς τὸ μὴ εἶναι ἡμᾶς ἐπιθυμητὰς κακῶν,
 καθὼς κάκεῖνοι ἐπεθύμησαν.
- 374 10.7 μηδὲ εἰδωλολάτραι γίνεσθε
 καθὼς τινες αὐτῶν,
 ὡσπερ γέγραπται·
 ἐκάθισεν ὁ λαὸς φαγεῖν
 καὶ
 πεῖν
 καὶ
 ἀνέστησαν παίζειν.
- 375 10.8 μηδὲ πορνεύωμεν,
 καθὼς τινες αὐτῶν ἐπόρνευσαν
 καὶ
- 376 ἔπεσαν μιᾷ ἡμέρᾳ εἴκοσι τρεῖς χιλιάδες.
- 377 10.9 μηδὲ ἐκπειράζωμεν τὸν Χριστόν,
 καθὼς τινες αὐτῶν ἐπείρασαν
 καὶ
 ὑπὸ τῶν ὄψεων
 ἀπώλλυντο.
- 378 10.10 μηδὲ γογγύζετε,
 καθάπερ τινὲς αὐτῶν ἐγόγγυσαν
 καὶ
 ----- ἀπώλοντο
 ὑπὸ τοῦ ὀλοθρευτοῦ.
- 10.11 δὲ
- 379 ταῦτα τυπικῶς συνέβαινε ἐκείνοις,
 δὲ
- 380 ἐγράφη
 πρὸς νουθεσίαν ἡμῶν,
 εἰς οὓς τὰ τέλη τῶν αἰῶνων κατήντηκεν.
- 11.12 Ὡστε
- 381 ὁ δοκῶν ἐστάναι
 βλεπέτω
 μὴ πέσει.
- 382 10.13 πειρασμὸς ὑμᾶς οὐκ εἴληφεν
 εἰ μὴ ἀνθρώπινος·
 δὲ

- 383 πιστὸς ὁ θεός,
ὃς οὐκ ἐάσει ὑμᾶς πειρασθῆναι
ὑπὲρ ὃ δύνασθε
ἀλλὰ
-- ποιήσει , , , τὴν ἔκβασιν
σὺν τῷ πειρασμῷ |
καὶ τοῦ δύνασθαι ὑπενεγκεῖν.
- 10.14 Διόπερ,
ἀγαπητοί μου,
384 **φεύγετε**
ἀπὸ τῆς εἰδωλολατρίας.
- 10.15 ὡς φρονίμοις
385 **λέγω·**
386 **κρίνατε ὑμεῖς**
ὁ φημι.
- 10.16 Τὸ ποτήριον τῆς εὐλογίας
ὃ εὐλογοῦμεν,
387 **οὐχὶ κοινωνία ἐστὶν τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ;**
τὸν ἄρτον
ὃν κλῶμεν,
388 **οὐχὶ κοινωνία τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ ἐστίν;**
- 10.17 ὅτι εἷς ἄρτος,
389 **ἐν σῶμα οἱ πολλοὶ ἐσμεν,**
γὰρ
ἐκ τοῦ ἐνὸς ἄρτου
390 **οἱ πάντες...μετέχομεν.**
- 391 10.18 **βλέπετε τὸν Ἰσραὴλ κατὰ σάρκα·**
392 **οὐχ οἱ ἐσθίοντες τὰς θυσίας κοινωνοὶ τοῦ θυσιαστηρίου εἰσίν;**
- 10.19 οὖν
393 **Τί φημι;**
394 **(φημι)**
ὅτι εἰδωλόθυτόν τί ἐστίν
ἢ
ὅτι εἰδωλόν τί ἐστίν;
- 10.20 ἀλλ'
395 **(φημι)**
ὅτι ἃ θύουσιν, δαιμονίοις καὶ οὐ θεῷ [θύουσιν]·
δὲ
396 **οὐ θέλω ὑμᾶς κοινωνοὺς τῶν δαιμονίων γίνεσθαι.**
- 397 10.21 **οὐ δύνασθε ποτήριον κυρίου πίνειν καὶ ποτήριον δαιμονίων,**
398 **οὐ δύνασθε τραπέζης κυρίου μετέχειν καὶ τραπέζης δαιμονίων.**
- 399 10.22 **ἢ παραζηλοῦμεν τὸν κύριον;**
400 **μὴ ἰσχυρότεροι αὐτοῦ ἐσμεν;**
- 400 10.23 **Πάντα ἔξεστιν**

- 401 οὐ πάντα συμφέρει·
 ἄλλ'
- 402 πάντα ἕξεστιν
 ἄλλ'
- 403 οὐ πάντα οἰκοδομεῖ.
- 404 ^{10.24} μηδεὶς τὸ ἑαυτοῦ ζητεῖτω
 ἄλλὰ
- 405 τὸ τοῦ ἑτέρου.
- 406 ^{10.25} Πᾶν τὸ ἐν μακέλλῳ πωλούμενον ἐσθίετε
 μηδὲν ἀνακρίνοντες
 διὰ τὴν συνείδησιν·
- ^{10.26} γὰρ
- 407 τοῦ κυρίου ἢ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.
- ^{10.27} εἴ τις καλεῖ ὑμᾶς τῶν ἀπίστων
 καὶ
 θέλετε πορεύεσθαι,
- 408 πᾶν τὸ παρατιθέμενον ὑμῖν ἐσθίετε
 μηδὲν ἀνακρίνοντες
 διὰ τὴν συνείδησιν.
- ^{10.28} δέ
 ἐὰν τις ὑμῖν εἴπῃ·
 τοῦτο ἱερόθυτόν ἐστιν,
- 409 μὴ ἐσθίετε
 δι' ἐκεῖνον τὸν μνηύσαντα
 καὶ
 τὴν συνείδησιν·
- ^{10.29} δὲ
- 410 συνείδησιν λέγω
 οὐχὶ τὴν ἑαυτοῦ
 ἄλλὰ
 τὴν τοῦ ἑτέρου.
- γὰρ
- 411 ἵνατί ἢ ἐλευθερία μου κρίνεται
 ὑπὸ ἄλλης συνειδήσεως;
- ^{10.30} εἰ ἐγὼ χάριτι μετέχω,
- 412 τί βλασφημοῦμαι
 ὑπὲρ οὗ ἐγὼ εὐχαριστῶ;
- ^{10.31} οὐκ
- Εἴτε ἐσθίετε
 εἴτε πίνετε
 εἴτε τι ποιεῖτε,
- 413 πάντα εἰς δόξαν θεοῦ ποιεῖτε.
- 414 ^{10.32} ἀπρόσκοποι καὶ Ἰουδαίοις γίνεσθε
 καὶ Ἑλλησιν |
 καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ | τοῦ θεοῦ,
^{10.33} καθὼς κάγω πάντα πᾶσιν ἀρέσκω
 | μὴ ζητῶν τὸ ἑμαυτοῦ σύμφορον
 | ἄλλὰ
 | ----- τὸ τῶν πολλῶν,
 ἵνα σωθῶσιν.

415 ^{11.1} **μιμηταί μου γίνεσθε**
καθώς κάγω Χριστοῦ.

^{11.2} δὲ
416 **Ἐπαινῶ ὑμᾶς**
ὅτι πάντα μου μέμνησθε
καί,
καθώς παρέδωκα ὑμῖν,
τὰς παραδόσεις κατέχετε.

^{11.3} δὲ
417 **Θέλω ὑμᾶς εἰδέναι**
ὅτι παντὸς ἀνδρὸς ἡ κεφαλὴ ὁ Χριστὸς ἐστίν,
δὲ
κεφαλὴ γυναικὸς ὁ ἀνὴρ,
δὲ
κεφαλὴ τοῦ Χριστοῦ ὁ θεός.

418 ^{11.4} **πᾶς ἀνὴρ...**
προσευχόμενος
ἢ
προφητεύων
κατὰ κεφαλῆς ἔχων
καταισχύνει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.

^{11.5} δὲ
419 **πᾶσα γυνὴ...**
προσευχομένη
ἢ
προφητεύουσα
ἀκατακαλύπτω τῇ κεφαλῇ
καταισχύνει τὴν κεφαλὴν αὐτῆς·

γάρ
420 **ἐν ἐστίν καὶ τὸ αὐτὸ**
τῇ ἐξυρημένῃ.

^{11.6} γάρ
εἰ οὐ κατακαλύπτεται γυνή,
καὶ
421 **κειράσθω·**
δὲ
εἰ αἰσχρὸν γυναικὶ τὸ κείρασθαι ἢ ξυρᾶσθαι,
422 **κατακαλυπτέσθω.**

^{11.7} γάρ
423 **Ἄνὴρ μὲν οὐκ ὀφείλει κατακαλύπτεσθαι τὴν κεφαλὴν**
εἰκῶν καὶ δόξα θεοῦ ὑπάρχων·

δὲ
424 **ἡ γυνὴ δόξα ἀνδρός ἐστίν.**

^{11.8} γάρ
425 **οὐ ἐστίν ἀνὴρ**
ἐκ γυναικὸς
ἀλλὰ

426 **γυνὴ (ἐστίν)**
ἐξ ἀνδρός·

11.9 γὰρ
καὶ
427 οὐκ ἐκτίσθη ἀνὴρ
διὰ τὴν γυναῖκα
ἀλλὰ
428 γυνὴ (ἐκτίσθη)
διὰ τὸν ἄνδρα.

11.10
429 ὀφείλει ἡ γυνὴ ἐξουσίαν ἔχειν
διὰ τοῦτο
ἐπὶ τῆς κεφαλῆς
διὰ τοὺς ἀγγέλους.

11.11 πλὴν
430 οὔτε γυνὴ (ἐστίν)
χωρὶς ἀνδρὸς
431 οὔτε ἀνὴρ (ἐστίν)
χωρὶς γυναικὸς
ἐν κυρίῳ·

11.12 γὰρ
ὡσπερ ἡ γυνὴ **(ἐστίν)**
ἐκ τοῦ ἀνδρός,
οὕτως
καὶ
432 ὁ ἀνὴρ (ἐστίν)
διὰ τῆς γυναικός·
δὲ
433 τὰ πάντα (ἐστίν)
ἐκ τοῦ θεοῦ.

11.13 Ἐν ὑμῖν αὐτοῖς
434 κρίνατε·
πρέπον ἐστὶν γυναῖκα
| ἀκατακάλυπτον
τῷ θεῷ προσεύχεσθαι;

435 11.14 οὐδὲ ἡ φύσις αὐτὴ διδάσκει ὑμᾶς
| ἐὰν κομᾶ
| **ὅτι ἀνὴρ μὲν...ἀτιμία αὐτῷ ἐστίν,**
11.15 | δὲ
| ἐὰν κομᾶ
| **γυνὴ...δόξα αὐτῇ ἐστίν;**
|
| ἀντὶ περιβολαίου
ὅτι ἡ κόμη... δέδοται [αὐτῇ].

11.16 δέ
Εἰ τις δοκεῖ φιλόνηκος εἶναι,
436 ἡμεῖς τοιαύτην συνήθειαν οὐκ ἔχομεν
οὐδὲ
437 αἱ ἐκκλησίαι τοῦ θεοῦ (ἔχουσιν).

11.17 δὲ
Τοῦτο παραγγέλλων
438 οὐκ ἐπαινῶ
ὅτι οὐκ εἰς τὸ κρεῖσσον
ἀλλ'
εἰς τὸ ἥσσον συνέρχεσθε.

11.18 γὰρ
πρῶτον
μὲν

συνερχομένων ὑμῶν
ἐν ἐκκλησίᾳ

439 ἀκούω _____
| ἐν ὑμῖν
σχίσματα...ὑπάρχειν
καὶ
μέρος

440 τι πιστεύω.

11.19 γὰρ
ἐν ὑμῖν

441 δεῖ καὶ αἰρέσεις...εἶναι,
ἵνα [καὶ] οἱ δόκιμοι φανεροὶ γένωνται
ἐν ὑμῖν.

11.20 οὖν
Συνερχομένων ὑμῶν
| ἐπὶ τὸ αὐτὸ
|

442 οὐκ ἔστιν κυριακὸν δεῖπνον φαγεῖν·

11.21 γὰρ

443 ἕκαστος τὸ ἴδιον δεῖπνον προλαμβάνει
ἐν τῷ φαγεῖν,

καὶ
444 ὃς μὲν πεινᾷ
δὲ

445 ὃς μεθύει.

11.22 γὰρ

446 μὴ οἰκίας οὐκ ἔχετε
εἰς τὸ ἐσθίειν καὶ πίνειν;

ἢ
447 τῆς ἐκκλησίας τοῦ θεοῦ καταφρονεῖτε,

καὶ
448 καταισχύνετε τοὺς μὴ ἔχοντας;

449 τί εἶπω ὑμῖν;

450 ἐπαινέσω ὑμᾶς;

ἐν τούτῳ
451 οὐκ ἐπαινῶ.

11.23 γὰρ

452 Ἐγὼ παρέλαβον _____
ἀπὸ τοῦ κυρίου, |
ὁ καὶ παρέδωκα ὑμῖν,
| ἐν τῇ νυκτὶ
| ἧ παρεδίδετο
ὅτι ὁ κύριος Ἰησοῦς...ἔλαβεν ἄρτον

11.24 | καὶ
| εὐχαριστήσας
- ----- ----- ἔκλασεν
| καὶ

11.25 ----- εἶπεν·
 |
 | τοῦτό μου ἐστὶν τὸ σῶμα
 | τοῦ ὑπὲρ ὑμῶν·
 | τοῦτο ποιεῖτε
 | εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν.
 |
 | ὡσαύτως
 | καὶ
 ----- (ἔλαβεν) τὸ ποτήριον
 μετὰ τὸ δειπνῆσαι
 λέγων·
 /-----|
 τοῦτο τὸ ποτήριον ἢ καινὴ διαθήκη ἐστὶν
 ἐν τῷ ἐμῷ αἵματι·
 τοῦτο ποιεῖτε,
 | ὡσάκις ἐὰν πίνητε,
 | εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν.
 11.26 | γὰρ
 |-----| ὡσάκις ἐὰν ἐσθίητε τὸν ἄρτον τοῦτον
 | καὶ
 | τὸ ποτήριον πίνητε,
 τὸν θάνατον τοῦ κυρίου καταγγέλλετε
 ἄχρι οὗ ἔλθῃ.

11.27 Ὡστε
ὅς ἂν ἐσθίῃ τὸν ἄρτον
 ἢ
πίνῃ τὸ ποτήριον
 τοῦ κυρίου
 ἀναξίως,
453 ἔνοχος ἐστὶ
 τοῦ σώματος
 καὶ
 τοῦ αἵματος
 τοῦ κυρίου.

11.28 Δὲ
454 δοκιμαζέτω ἄνθρωπος ἑαυτὸν
 καὶ
 οὕτως
 ἐκ τοῦ ἄρτου ἐσθιέτω καὶ ἐκ τοῦ ποτηρίου
455 πινέτω·
 11.29 γὰρ
456 ὁ ἐσθίων καὶ πίνων κρίμα ἑαυτῷ ἐσθίει
 καὶ
457 ----- πίνει
 μὴ διακρίνων τὸ σῶμα.

11.30 διὰ τοῦτο
 ἐν ὑμῖν
458 πολλοὶ (εἰσὶν) ἀσθενεῖς καὶ ἄρρωστοι
 καὶ
459 κοιμῶνται ἱκανοί.

11.31 Δὲ
 εἰ ἑαυτοὺς διεκρίνομεν,
460 οὐκ ἂν ἐκρινόμεθα·

11.32 δὲ
κρινόμενοι
ὑπὸ [τοῦ] κυρίου
461 παιδευόμεθα,
ἵνα μὴ σὺν τῷ κόσμῳ κατακριθῶμεν.

11.33 Ὡστε,
ἀδελφοί μου,
συνερχόμενοι
εἰς τὸ φαγεῖν
462 ἀλλήλους ἐκδέχεσθε.

11.34 εἴ τις πεινᾷ,
ἐν οἴκῳ
463 ἐσθιέτω,
ἵνα μὴ εἰς κρίμα συνέρχησθε.

δὲ
ὡς ἂν ἔλθω
464 τὰ λοιπὰ... διατάξομαι.

12.1 δὲ
Περὶ τῶν πνευματικῶν,
ἀδελφοί,
465 οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν.

466 12.2 **Οἴδατε**
ὅτι... πρὸς τὰ εἰδῶλα τὰ ἄφωνα ὡς ἂν ἤγεσθε
ὅτι εἴθνη ἦτε
ἀπαγόμενοι.

12.3 διὸ
467 γνωρίζω ὑμῖν
ἐν πνεύματι θεοῦ
λαλῶν
ὅτι οὐδεὶς... λέγει·
Ἀνάθεμα Τησοῦς,
καὶ
οὐδεὶς δύναται εἰπεῖν·
Κύριος Τησοῦς,
εἰ μὴ ἐν πνεύματι ἁγίῳ.

12.4 δὲ
468 Διαιρέσεις χαρισμάτων εἰσίν,

δὲ
469 τὸ αὐτὸ πνεῦμα·

12.5 καὶ
470 διαιρέσεις διακονιῶν εἰσίν,
καὶ

471 ὁ αὐτὸς κύριος·

12.6 καὶ
472 διαιρέσεις ἐνεργημάτων εἰσίν,
δὲ

473 ὁ αὐτὸς θεὸς
ὁ ἐνεργῶν τὰ πάντα
ἐν πᾶσιν.

- 12.7 δὲ
474 ἐκάστῳ δίδονται ἢ φανέρωσις τοῦ πνεύματος
 πρὸς τὸ συμφέρον.
- 12.8 γὰρ
 διὰ τοῦ πνεύματος
475 ᾧ μὲν...δίδονται λόγος σοφίας,
 δὲ
476 ἄλλῳ λόγος γνώσεως (δίδονται)
 κατὰ τὸ αὐτὸ πνεῦμα,
477 12.9 ἐτέρῳ πίστις (δίδονται)
 ἐν τῷ αὐτῷ πνεύματι,
 δὲ
478 ἄλλῳ χαρίσματα ἰαμάτων (δίδονται)
 ἐν τῷ ἐνὶ πνεύματι,
- 12.10 δὲ
479 ἄλλῳ ἐνεργήματα δυνάμεων (δίδονται),
 [δὲ]
480 ἄλλῳ προφητεία (δίδονται),
 [δὲ]
481 ἄλλῳ διακρίσεις πνευμάτων (δίδονται),
482 ἐτέρῳ γένη γλωσσῶν, (δίδονται),
 δὲ
483 ἄλλῳ ἐρμηνεῖα γλωσσῶν ·
- 12.11 δὲ
484 πάντα ταῦτα ἐνεργεῖ τὸ ἐν
 καὶ
485 τὸ αὐτὸ πνεῦμα διαιροῦν ἰδίᾳ ἐκάστῳ
 καθὼς βούλεται.
- 12.12 γὰρ
 Καθάπερ τὸ σῶμα ἐν ἐστίν
 καὶ
486 μέλη πολλὰ ἔχει,
 δὲ
 πολλά ὄντα
487 πάντα τὰ μέλη τοῦ σώματος...ἐν ἐστίν σῶμα,
 οὕτως
 καὶ
488 ὁ Χριστός (ἐστίν) ·
- 12.13 γὰρ
 καὶ
 ἐν ἐνὶ πνεύματι
 εἰς ἐν σῶμα
489 ἡμεῖς πάντες...ἐβαπτίσθημεν,
 εἴτε Τουδαῖοι
 εἴτε Ἕλληνες
 εἴτε δοῦλοι
 εἴτε ἐλεύθεροι,
 καὶ
 ἐν πνεύμα
490 πάντες...ἐποτίσθημεν.
- 12.14 γὰρ
 Καὶ
491 τὸ σῶμα οὐκ ἐστίν ἐν μέλος
 ἀλλὰ
492 πολλά (ἐστίν) ·

- 12.15 ἔὰν εἶπη ὁ πούς·
 ὅτι οὐκ εἰμὶ χεῖρ,
 οὐκ εἰμὶ
 ἐκ τοῦ σώματος,
- 493 οὐ παρὰ τοῦτο οὐκ ἔστιν**
 ἐκ τοῦ σώματος;
- 12.16 καὶ
 ἔὰν εἶπη τὸ οὖς·
 ὅτι οὐκ εἰμὶ ὀφθαλμός,
 οὐκ εἰμὶ
 ἐκ τοῦ σώματος,
- 494 οὐ παρὰ τοῦτο οὐκ ἔστιν**
 ἐκ τοῦ σώματος;
- 12.17 εἰ ὅλον τὸ σῶμα (ἔστιν) ὀφθαλμός,
495 ποῦ (ἔστιν) ἡ ἀκοή;
- εἰ ὅλον (ἔστιν) ἀκοή,
496 ποῦ (ἔστιν) ἡ ὀσφρησις;
- 12.18 δὲ
 νυνὶ
497 ὁ θεὸς ἔθετο τὰ μέλη,
 ἐν ἕκαστον αὐτῶν
 ἐν τῷ σώματι
 καθὼς ἠθέλησεν.
- 12.19 δὲ
 εἰ ἦν τὰ πάντα ἐν μέλος,
498 ποῦ (ἔστιν) τὸ σῶμα;
- 12.20 δὲ
 νῦν
499 πολλὰ (ἐνι) μὲν μέλη,
 δὲ
500 ἐν (ἐνι) σῶμα.
- 12.21 δὲ
501 οὐ δύναται ὁ ὀφθαλμὸς εἰπεῖν τῇ χειρὶ·
 χρεῖαν σου οὐκ ἔχω,
 ἢ
 πάλιν
502 ἡ κεφαλὴ (οὐ δύναται εἰπεῖν) τοῖς ποσίν·
 χρεῖαν ὑμῶν οὐκ ἔχω·
- 12.22 ἀλλὰ
503 πολλῶ μᾶλλον τὰ δοκοῦντα μέλη τοῦ σώματος ἀσθενέστερα ὑπάρχειν ἀναγκαῖά ἐστιν,
- 12.23 καὶ
 ἃ δοκοῦμεν ἀτιμότερα εἶναι τοῦ σώματος
504 τούτοις τιμὴν περισσοτέραν περιτίθεμεν,
 καὶ
505 τὰ ἀσχήμονα ἡμῶν εὐσχημοσύνην περισσοτέραν ἔχει,
- 12.24 δὲ
506 τὰ εὐσχήμονα ἡμῶν οὐ χρεῖαν ἔχει.

507 ἄλλ' ὁ θεὸς συνεκέρασεν τὸ σῶμα
τῷ ὑστερουμένῳ περισσοτέραν δοῦς τιμὴν,
12.25 ἵνα μὴ ᾖ σχίσμα
ἐν τῷ σώματι
ἀλλὰ
ὑπὲρ ἀλλήλων
--- τὸ αὐτὸ...μεριμνῶσιν τὰ μέλη.

12.26 καὶ
εἴτε πάσχει ἐν μέλος,
508 συμπάσχει πάντα τὰ μέλη·
εἴτε δοξάζεται [ἐν] μέλος,
509 συγχαίρει πάντα τὰ μέλη.

12.27 δέ
510 Ὑμεῖς ἐστε σῶμα Χριστοῦ καὶ μέλη ἐκ μέρους.

12.28 Καὶ
511 οὓς μὲν ἔθετο ὁ θεὸς
| ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ
πρῶτον ἀποστόλους,
δεύτερον προφήτας,
τρίτον διδασκάλους,
ἔπειτα δυνάμεις,
ἔπειτα χαρίσματα
ἰαμάτων,
ἀντιλήμψεις,
κυβερνήσεις,
γέννη γλωσσῶν.

512 12.29 μὴ πάντες ἀπόστολοι;

513 μὴ πάντες προφῆται;

514 μὴ πάντες διδασκαλοὶ;

515 μὴ πάντες δυνάμεις;

516 12.30 μὴ πάντες χαρίσματα ἔχουσιν ἰαμάτων;

517 μὴ πάντες γλώσσαις λαλοῦσιν;

518 μὴ πάντες διερμηνεύουσιν;

12.31 δέ
519 ζηλοῦτε τὰ χαρίσματα τὰ μείζονα.

Καὶ
ἔτι
καθ' ὑπερβολὴν
520 ὁδὸν ὑμῖν δείκνυμι.

ταῖς γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων
13.1 Ἐὰν...λαλῶ
| | καὶ
| | τῶν ἀγγέλων,
| | δὲ
| ἀγάπην μὴ ἔχω,
521 γέγονα χαλκὸς ἢ ἥχων ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον.

13.2 καὶ
ἐὰν ἔχω προφητείαν
καὶ
εἰδῶ τὰ μυστήρια πάντα
καὶ
πᾶσαν τὴν γνῶσιν
καὶ
ἐὰν ἔχω πᾶσαν τὴν πίστιν ὥστε ὄρη μεθιστάναι,
δὲ
--- ἀγάπην μὴ ἔχω,
522 οὐθέν εἰμι.

13.3 κἂν ψωμίσω πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου
καὶ
ἐὰν παραδῶ τὸ σῶμά μου ἵνα καυχῆσωμαι,
δὲ
--- ἀγάπην μὴ ἔχω,
523 οὐδὲν ὠφελουῖμαι.

524 ^{13.4} **Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ,**

525 **χρηστεύεται ἢ ἀγάπη,**

526 **οὐ ζηλοῖ,**

527 **[ἢ ἀγάπη] οὐ περπερεύεται,**

528 **οὐ φυσιοῦται,**

529 ^{13.5} **οὐκ ἀσχημονεῖ,**

530 **οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς,**

531 **οὐ παροξύνεται,**

532 **οὐ λογίζεται τὸ κακόν,**

533 ^{13.6} **οὐ χαίρει**
ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ,
δὲ

534 **συγχαίρει τῇ ἀληθείᾳ·**

535 ^{13.7} **πάντα στέγει,**

536 **πάντα πιστεύει,**

537 **πάντα ἐλπίζει,**

538 **πάντα ὑπομένει.**

539 ^{13.8} **Ἡ ἀγάπη οὐδέποτε πίπτει·**

δὲ

εἴτε προφητεῖαι,

540 **καταργηθήσονται·**

εἴτε γλῶσσαι,

541 **παύσονται·**

εἴτε γνῶσις,

542 **καταργηθήσεται.**

^{13.9}

γὰρ

ἐκ μέρους

543 **γινώσκομεν**

καὶ

ἐκ μέρους

544 **προφητεύομεν·**

^{13.10}

δὲ

ὅταν ἔλθῃ τὸ τέλειον,

545 **τὸ ἐκ μέρους καταργηθήσεται.**

^{13.11}

ὅτε ἤμην νήπιος,

546 **ἐλάλουν**

ὡς νήπιος,

547 **ἐφρόνουν**

ὡς νήπιος,

548 **ἐλογιζόμην**

ὡς νήπιος·

ὅτε γέγονα ἀνήρ,

549 **κατήργηκα τὰ τοῦ νηπίου.**

^{13.12}

γὰρ

550 **βλέπομεν**

ἄρτι

δι' ἐσόπτρου

ἐν αἰνίγματι,

δὲ

τότε

551 **(βλέψομεν) πρόσωπον**

πρὸς πρόσωπον·

ἄρτι

552 **γινώσκω**

ἐκ μέρους,

δὲ

τότε

553 **ἐπιγνώσομαι**

καθὼς καὶ ἐπεγνώσθην.

^{13.13}

δὲ

Νυνὶ

554 **μένει πίστις, ἐλπίς, ἀγάπη,**

τὰ τρία ταῦτα·

δὲ

555 **μείζων τούτων ἡ ἀγάπη.**

556 ^{14.1} **Διώκετε τὴν ἀγάπην,**

δὲ

557 **ζηλοῦτε τὰ πνευματικά,**

δὲ

μᾶλλον

558 **(ζηλοῦτε τὰ πνευματικά)**

ἵνα προφητεύητε.

^{14.2} γάρ
559 ὁ λαλῶν γλώσση οὐκ ἀνθρώποις λαλεῖ
ἀλλὰ
560 - ----- θεῶ ----- ·

γάρ
561 οὐδεὶς ἀκούει,
δὲ
562 πνεύματι λαλεῖ μυστήρια ·

^{14.3} δὲ
563 ὁ προφητεύων ἀνθρώποις λαλεῖ
οἰκοδομὴν
καὶ
παράκλησιν
καὶ
παραμυθίαν.

^{14.4} ὁ λαλῶν γλώσση ἑαυτὸν οἰκοδομεῖ ·
δὲ
565 ὁ προφητεύων ἐκκλησίαν οἰκοδομεῖ.

^{14.5} δὲ
566 θέλω πάντα ὑμᾶς λαλεῖν γλώσσαις,
δὲ
567 (θέλω) μᾶλλον ἵνα προφητεύητε ·
δὲ
568 μείζων (ἐστὶν) ὁ προφητεύων
ἢ ὁ λαλῶν γλώσσαις
ἐκτὸς εἰ μὴ διερμηνεύη,
ἵνα ἡ ἐκκλησία οἰκοδομὴν λάβῃ.

^{14.6} δέ,
Nῦν
ἀδελφοί,
ἐὰν ἔλθω
πρὸς ὑμᾶς
γλώσσαις λαλῶν,
569 τί ὑμᾶς ὠφελήσω
ἐὰν μὴ ὑμῖν λαλήσω
ἢ ἐν ἀποκαλύψει
ἢ ἐν γνώσει
ἢ ἐν προφητείᾳ
ἢ [ἐν] διδασκαλίᾳ;

^{14.7} ὁμως
| τὰ ἀψυχα φωνὴν διδόντα,
| | εἴτε ἀύλῳς
| | εἴτε κιθάρα,
ἐὰν διαστολὴν τοῖς φθόγγοις μὴ δῶ,
570 πῶς γνωσθήσεται τὸ ἀύλῳμενον
ἢ
τὸ κιθαριζόμενον;

^{14.8} γάρ
καὶ ἐὰν ἀδηλον σάλπιγξ φωνὴν δῶ,
571 τίς παρασκευάζεται
εἰς πόλεμον;

- 14.9 οὕτως
καὶ
- διὰ τῆς γλώσσης
- 572 ὑμεῖς... ἔάν μὴ εὖσημον λόγον δῶτε,
πῶς γνωσθήσεται τὸ λαλούμενον;
- γὰρ
- 573 **ἔσεσθε εἰς ἀέρα λαλοῦντες.**
- 14.10 εἰ τύχοι
- 574 **τοσαῦτα...γένη φωνῶν εἰσιν**
ἐν κόσμῳ
- καὶ
- 575 **οὐδὲν (ἐστὶν) ἄφωνον·**
- 14.11 οὖν
- 576 **ἔσομαι τῷ λαλοῦντι βάρβαρος**
καὶ
- 577 **ὁ λαλῶν ἐν ἐμοὶ βάρβαρος.**
- 14.12 οὕτως
καὶ
- ὑμεῖς, ἐπεὶ ζηλωταὶ ἐστε πνευμάτων,
πρὸς τὴν οἰκοδομὴν τῆς ἐκκλησίας
- 578 **ζητεῖτε**
ἵνα περισσεύητε.
- 14.13 Διὸ
- 579 **ὁ λαλῶν γλώσση προσευχέσθω**
ἵνα διερμηνεύη.
- 14.14 [γὰρ]
- ἔάν προσεύχωμαι γλώσση,
- 580 **τὸ πνεῦμά μου προσεύχεται,**
- δὲ
- 581 **ὁ νοῦς μου ἄκαρπός ἐστιν.**
- 14.15 οὖν
- 582 **τί ἐστιν;**
- 583 **προσεύξομαι τῷ πνεύματι,**
δὲ
- 584 **προσεύξομαι καὶ τῷ νοῖ·**
- 585 **ψαλῶ τῷ πνεύματι,**
δὲ
- 586 **ψαλῶ καὶ τῷ νοῖ.**
- 14.16 ἐπεὶ
- ἔάν εὐλογῆς [ἐν] πνεύματι,
ὁ ἀναπληρῶν τὸν τόπον τοῦ ἰδιώτου
- 587 **πῶς ἐρεῖ τὸ ἀμήν**
ἐπὶ τῇ σῆ εὐχαριστίᾳ;
- ἐπειδὴ
- 588 **τί λέγεις**
οὐκ οἶδεν·

14.17 γὰρ
589 σὺ μὲν καλῶς εὐχαριστεῖς
ἀλλ'

590 ὁ ἕτερος οὐκ οἰκοδομεῖται.

14.18 **591** Εὐχαριστῶ τῷ θεῷ,
πάντων ὑμῶν μᾶλλον γλώσσαις λαλῶ·

14.19 ἀλλ'
ἐν ἐκκλησίᾳ

592 θέλω πέντε λόγους τῷ νοῦ μου λαλῆσαι,
ἵνα καὶ ἄλλους κατηχήσω,
ἢ μυρίους λόγους ἐν γλώσσῃ.

14.20 Ἀδελφοί,
593 μὴ παιδία γίνεσθε
ταῖς φρεσὶν
ἀλλὰ
τῇ κακίᾳ

594 νηπιάζετε,
δὲ
ταῖς φρεσὶν

595 τέλειοι γίνεσθε.

14.21 ἐν τῷ νόμῳ

596 γέγραπται
| ἐν ἑτερογλώσσοις
| καὶ
| ἐν χερίλεσιν ἑτέρων
ὅτι...λαλήσω τῷ λαῷ τούτῳ
καὶ
οὐδ' οὕτως εἰσακούσονται μου,
λέγει κύριος.

14.22 ὥστε

597 αἱ γλῶσσαι εἰς σημεῖόν εἰσιν οὐ τοῖς πιστεύουσιν
ἀλλὰ

598 --- ----- --- ----- ----- τοῖς ἀπίστοις,

δὲ

599 ἡ προφητεία οὐ τοῖς ἀπίστοις
ἀλλὰ

600 - ----- τοῖς πιστεύουσιν.

14.23 οὖν

Ἐὰν συνέλθῃ ἡ ἐκκλησία ὅλη
ἐπὶ τὸ αὐτὸ
καὶ
--- πάντες λαλῶσιν γλώσσαις,
δὲ
--- εἰσέλθωσιν ἰδιῶται ἢ ἀπιστοί,

601 οὐκ ἐροῦσιν
ὅτι μαίνεσθε;

14.24 δὲ

ἐὰν πάντες προφητεύωσιν,
δὲ
--- εἰσέλθῃ τις ἀπιστος ἢ ἰδιώτης,

602 ἐλέγχεται
ὑπὸ πάντων,

- 603 **ἀνακρίνεται**
ὑπὸ πάντων,
- 604 ^{14.25} **τὰ κρυπτὰ τῆς καρδίας αὐτοῦ φανερὰ γίνεται,**
καὶ
οὕτως
πεσῶν ἐπὶ πρόσωπον
- 605 **προσκυνήσει τῷ θεῷ**
ἀπαγγέλλων
ὅτι ὄντως ὁ θεὸς ἐν ὑμῖν ἐστίν.
- ^{14.26} οὖν
- 606 **Τί ἐστίν,**
ἀδελφοί;
- ὅταν συνέρχησθε,
- 607 **ἕκαστος ψαλμὸν ἔχει,**
608 **διδαχὴν ἔχει,**
609 **ἀποκάλυψιν ἔχει,**
610 **γλῶσσαν ἔχει,**
611 **ἐρμηνείαν ἔχει·**
πρὸς οἰκοδομὴν
- 612 **πάντα...γινέσθω.**
- ^{14.27} εἴτε γλώσση τις λαλεῖ,
- 613 **(ἔστω)**
κατὰ δύο ἢ τὸ πλεῖστον τρεῖς
καὶ
- 614 **(ἔστω)**
ἀνὰ μέρος,
καὶ
- 615 **εἷς διερμηνεύετω·**
- ^{14.28} δὲ
- ἐὰν μὴ ᾖ διερμηνευτής,
- 616 **σιγάτω**
ἐν ἐκκλησίᾳ,
δὲ
- 617 **ἐαυτῷ λαλεῖτω καὶ τῷ θεῷ.**
- ^{14.29} δὲ
- 618 **προφητῆται δύο ἢ τρεῖς λαλεῖτωσαν**
καὶ
- 619 **οἱ ἄλλοι διακρινέτωσαν·**
- ^{14.30} δὲ
- ἐὰν ἄλλω ἀποκαλυφθῆι καθημένῳ,
- 620 **ὁ πρῶτος σιγάτω.**
- ^{14.31} γὰρ
- καθ' ἓνα
- 621 **δύνασθε...πάντες προφητεύειν,**
ἵνα πάντες μανθάνωσιν
καὶ
--- πάντες παρακαλῶνται.
- ^{14.32} καὶ
- 622 **πνεύματα προφητῶν προφήταις ὑποτάσσεται,**
- ^{14.33} γὰρ
- 623 **οὐ ἐστίν ἀκαταστασίας ὁ θεὸς**
ἀλλ'

624 ----- εἰρήνης - ----.

Ὡς ἐν πάσαις ταῖς ἐκκλησίαις τῶν ἁγίων

625 ^{14.34} αἱ γυναῖκες ἐν ταῖς ἐκκλησίαις σιγάτωσαν·

γάρ

626 οὐ ἐπιτρέπεται αὐταῖς λαλεῖν,

ἀλλ'

627 ὑποτασσέσθωσαν,

καθὼς καὶ ὁ νόμος λέγει.

^{14.35} δέ

εἰ τι μαθεῖν θέλουσιν,

ἐν οἴκῳ

628 τοὺς ἰδίους ἄνδρας ἐπερωτάτωσαν·

γάρ

629 αἰσχροὺν ἐστὶν γυναικὶ

λαλεῖν ἐν ἐκκλησίᾳ.

^{14.36} ἢ

ἀφ' ὑμῶν

630 ὁ λόγος τοῦ θεοῦ ἐξῆλθεν,

ἢ

εἰς ὑμᾶς

μόνους

631 κατήντησεν;

^{14.37} Εἰ τις δοκεῖ προφήτης εἶναι ἢ πνευματικός,

632 ἐπιγινωσκέτω

ἃ γράφω ὑμῖν

ὅτι κυρίου ἐστὶν ἐντολή·

^{14.38} δέ

εἰ τις ἀγνοεῖ,

633 ἀγνοεῖται.

^{14.39} Ὡστε,

ἀδελφοί [μου],

634 ζηλοῦτε τὸ προφητεύειν

καὶ

635 τὸ λαλεῖν μὴ κωλύετε γλώσσαις·

^{14.40} δὲ

εὐσχημόνως

καὶ

κατὰ τάξιν

636 πάντα...γινέσθω.

^{15.1} δὲ

637 Γνωρίζω ὑμῖν,

ἀδελφοί,

τὸ εὐαγγέλιον

ὃ εὐηγγελισάμην ὑμῖν,

ὃ καὶ παρελάβετε,

ἐν ᾧ καὶ ἐστήκατε,

δι' οὗ καὶ σώζεσθε,

τίνι λόγῳ εὐηγγελισάμην ὑμῖν

εἰ κατέχετε,

ἐκτὸς εἰ μὴ εἰκῆ ἐπιστεύσατε.

^{15.2}

15.3 γάρ
638 παρέδωκα ὑμῖν
έν πρώτοις,
ὁ καὶ παρέλαβον,
ὅτι Χριστὸς ἀπέθανεν
ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν
κατὰ τὰς γραφὰς

15.4 καὶ
ὅτι ἐτάφη
καὶ
ὅτι ἐγήγερται
τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ
κατὰ τὰς γραφὰς

15.5 καὶ
ὅτι ὤφθη Κηφᾶ
εἶτα τοῖς δώδεκα·

15.6 ἔπειτα ὤφθη ἐπάνω πεντακοσίοις ἀδελφοῖς
ἐφάπαξ,
ἐξ ὧν οἱ πλείονες μένουσιν
/-----|
ἕως ἄρτι,
δὲ
τινὲς ἐκοιμήθησαν·

15.7 ἔπειτα ὤφθη Τακῶβω
εἶτα τοῖς ἀποστόλοις πᾶσιν·

15.8 δὲ
ἔσχατον πάντων
ὡσπερ εἰ τῷ ἐκτρώματι
ὤφθη κάμοί.

15.9 γάρ
639 Ἐγὼ εἶμι ὁ ἐλάχιστος τῶν ἀποστόλων
ὅς οὐκ εἶμι ἰκανὸς
καλεῖσθαι ἀπόστολος,
διότι ἐδίωξα τὴν ἐκκλησίαν τοῦ θεοῦ·

15.10 δὲ
χάριτι θεοῦ
640 εἶμι ὁ εἶμι,
καὶ
641 ἡ χάρις αὐτοῦ...οὐ κενὴ ἐγενήθη,
ἢ εἰς ἐμὲ
ἀλλὰ
περισσότερον αὐτῶν πάντων
642 ἐκοπίασα,
δὲ
643 οὐκ ἐγὼ
ἀλλ'
644 ἡ χάρις τοῦ θεοῦ
[ἡ] σὺν ἐμοί.

15.11 οὖν
εἴτε ἐγὼ
εἴτε ἐκεῖνοι,
645 οὕτως κηρύσσομεν
καὶ
646 οὕτως ἐπιστεύσατε.

- 15.12 δὲ
Εἰ Χριστὸς κηρύσσεται
ὅτι ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται,
647 πῶς λέγουσιν ἐν ὑμῖν τινες
ὅτι ἀνάστασις νεκρῶν οὐκ ἔστιν;
- 15.13 δὲ
εἰ ἀνάστασις νεκρῶν οὐκ ἔστιν,
648 οὐδὲ Χριστὸς ἐγήγερται·
- 15.14 δὲ
εἰ Χριστὸς οὐκ ἐγήγερται,
649 (ἐστὶν) κενὸν ἄρα [καὶ] τὸ κήρυγμα ἡμῶν,
- 650 (ἐστὶν) κενὴ καὶ ἡ πίστις ὑμῶν·**
- 15.15 δὲ
651 εὐρισκόμεθα καὶ ψευδομάρτυρες τοῦ θεοῦ,
ὅτι ἐμαρτυρήσαμεν _____
κατὰ τοῦ θεοῦ |
| ὅτι ἠγειρεν τὸν Χριστόν,
| ὃν οὐκ ἠγειρεν
εἴπερ ἄρα νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται.
- 15.16 γὰρ
εἰ νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται,
652 οὐδὲ Χριστὸς ἐγήγερται·
- 15.17 δὲ
εἰ Χριστὸς οὐκ ἐγήγερται,
653 (ἐστὶν) ματαία ἡ πίστις ὑμῶν,
- 654 ἔτι ἐστὲ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν,**
- 15.18 ἄρα
654 καὶ οἱ κοιμηθέντες ἐν Χριστῷ ἀπώλοντο.
- 15.19
ἐν τῇ ζωῇ ταύτῃ
ἐν Χριστῷ
εἰ...ἡλπιότες ἐσμὲν
μόνον,
655 ἐλεεινότεροι πάντων ἀνθρώπων ἐσμὲν.
- 15.20 δὲ
656 Νυνὶ Χριστὸς ἐγήγερται
ἐκ νεκρῶν
ἀπαρχῇ τῶν κεκοιμημένων.
- 15.21 γὰρ
ἐπειδὴ δι' ἀνθρώπου θάνατος,
657 (ἐστὶν) καὶ δι' ἀνθρώπου ἀνάστασις νεκρῶν.
- 15.22 γὰρ
ὥσπερ ἐν τῷ Ἀδὰμ πάντες ἀποθνήσκουσιν,
658 οὕτως καὶ ἐν τῷ Χριστῷ πάντες ζωοποιηθήσονται.
- 15.23 δὲ
659 (ἐστὶν) ἕκαστος ἐν τῷ ἰδίῳ τάγματι·
| ἀπαρχῇ Χριστός,
| ἔπειτα οἱ τοῦ Χριστοῦ
| ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ,
15.24 | εἶτα τὸ τέλος,

ὅταν παραδιδῶ τὴν βασιλείαν τῷ θεῷ καὶ πατρί,
ὅταν καταργήσῃ πᾶσαν ἀρχὴν καὶ πᾶσαν ἐξουσίαν καὶ δύναμιν.

^{15.25} γὰρ
660 δεῖ αὐτὸν βασιλεύειν
ἄχρι οὗ θῆ ἅπαντας τοὺς ἐχθροὺς
ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ.

661 ^{15.26} ἔσχατος ἐχθρὸς καταργεῖται ὁ θάνατος·
^{15.27} γὰρ

662 πάντα ὑπέταξεν
ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ.

δὲ
ὅταν εἶπη
ὅτι πάντα ὑποτέτακται,
663 δῆλον
ὅτι ἐκτὸς τοῦ ὑποτάξαντος αὐτῷ τὰ πάντα.

^{15.28} δὲ
664 τότε [καὶ] αὐτὸς ὁ υἱὸς ὑποταγήσεται τῷ ὑποτάξαντι αὐτῷ τὰ πάντα,
ἵνα ᾗ ὁ θεὸς [τὰ] πάντα ἐν πᾶσιν.

^{15.29} Ἐπεὶ
665 τί ποιήσουσιν οἱ βαπτιζόμενοι
ὑπὲρ τῶν νεκρῶν;

εἰ ὅλως νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται,
666 τί καὶ βαπτίζονται
ὑπὲρ αὐτῶν;

667 ^{15.30} τί καὶ ἡμεῖς κινδυνεύομεν
πᾶσαν ὥραν;

668 ^{15.31} καθ' ἡμέραν ἀποθνήσκω,

669 νῆ (ἐστὶν) τὴν ὑμετέραν καύχησιν,
[ἀδελφοί], |
ἣν ἔχω ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν.

^{15.32} εἰ κατὰ ἄνθρωπον ἐθηριομάχησα
ἐν Ἐφέσῳ,
670 τί μοι (ἐστὶν) τὸ ὄφελος;

εἰ νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται,
671 φάγωμεν

καὶ
672 πίωμεν,

γὰρ
673 αὐριον ἀποθνήσκομεν.

674 ^{15.33} μὴ πλανᾶσθε·

675 φθειροῦσιν ἤθη χρηστὰ ὁμιλίαι κακαί.

676 ^{15.34} ἐκνήψατε
δικαίως

καὶ
677 μὴ ἁμαρτάνετε,

678 γὰρ ἀγνωσίαν θεοῦ τινες ἔχουσιν,
πρὸς ἐντροπὴν
679 ὑμῖν λαλῶ.

^{15.35} Ἄλλ’
680 ἐρεῖ τις·
πῶς ἐγείρονται οἱ νεκροί;
δὲ
ποιῶ σώματι ἔρχονται;

^{15.36} ἄφρων,
681 σὺ δὲ σπεῖρεις οὐ ζῶοποιεῖται
ἐὰν μὴ ἀποθάνῃ·

^{15.37} καὶ
ὁ σπεῖρεις,
682 οὐ τὸ σῶμα τὸ γενησόμενον σπεῖρεις
ἀλλὰ
683 γυμνὸν κόκκον (σπεῖρεις)
εἰ τύχοι σίτου
ἢ
τινος τῶν λοιπῶν·

^{15.38} δὲ
684 ὁ θεὸς δίδωσιν αὐτῷ σῶμα
καθὼς ἠθέλησεν,
καὶ
685 ἐκάστῳ τῶν σπερμάτων ἴδιον σῶμα.

^{15.39} Οὐ πᾶσα σὰρξ ἡ αὐτὴ σὰρξ
ἀλλ’
687 ἄλλη μὲν ἀνθρώπων,
δὲ
688 ἄλλη σὰρξ κτηνῶν,
δὲ
689 ἄλλη σὰρξ πτηνῶν,
δὲ
690 ἄλλη ἰχθύων.

^{15.40} καὶ
691 σώματα ἐπουράνια,
καὶ
692 σώματα ἐπίγεια·
ἀλλ’
693 ἑτέρα μὲν ἡ τῶν ἐπουρανίων δόξα,
δὲ
694 ἑτέρα ἡ τῶν ἐπιγείων.

^{15.41} ἄλλη δόξα ἡλίου,
καὶ
696 ἄλλη δόξα σελήνης,
καὶ
697 ἄλλη δόξα ἀστέρων·
γὰρ
698 ἀστὴρ ἀστέρος διαφέρει
ἐν δόξῃ.

699 ^{15.42} Οὕτως καὶ ἡ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν.

700 σπείρεται
ἐν φθορᾷ,

701 ἐγείρεται
ἐν ἀφθαρσίᾳ·

702 ^{15.43} σπείρεται
ἐν ἀτιμίᾳ,

703 ἐγείρεται
ἐν δόξῃ·

704 σπείρεται
ἐν ἀσθενείᾳ,

705 ἐγείρεται
ἐν δυνάμει·

706 ^{15.44} σπείρεται σῶμα ψυχικόν,

707 ἐγείρεται σῶμα πνευματικόν.

708 Εἰ ἔστιν σῶμα ψυχικόν,
ἔστιν καὶ πνευματικόν.

709 ^{15.45} οὕτως καὶ γέγραπται·

ἐγένετο ὁ πρῶτος ἄνθρωπος Ἀδὰμ
εἰς ψυχὴν ζῶσαν,
εἰς πνεῦμα
ὁ ἔσχατος Ἀδὰμ...ζωοποιοῦν.

^{15.46}
710 οὐ πρῶτον τὸ πνευματικόν (ἐστὶν)
ἀλλὰ

711 τὸ ψυχικόν (ἐστὶν),
ἔπειτα τὸ πνευματικόν (ἐστὶν).

712 ^{15.47} ὁ πρῶτος ἄνθρωπος (ἐστὶν) χοϊκός
ἐκ γῆς,

713 ὁ δεύτερος ἄνθρωπος (ἐστὶν)
ἐξ οὐρανοῦ.

714 ^{15.48} οἷος ὁ χοϊκός,

715 τοιοῦτοι καὶ οἱ χοϊκοί,
καὶ

716 οἷος ὁ ἐπουράνιος,

717 τοιοῦτοι καὶ οἱ ἐπουράνιοι·

^{15.49}
718 καὶ
καθὼς ἐφορέσαμεν τὴν εἰκόνα τοῦ χοϊκοῦ,
φορέσομεν καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ ἐπουρανίου.

^{15.50}
719 Δέ
Τοῦτο φημι,
| ἀδελφοί,
ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα βασιλείαν θεοῦ κληρονομησαὶ οὐ δύναται
οὐδὲ
ἢ φθορὰ τὴν ἀφθαρσίαν κληρονομεῖ.

- ^{15.51} ἰδοὺ
720 μυστήριον ὑμῖν λέγω·
- 721** πάντες οὐ κοιμηθησόμεθα,
 δὲ
- 722** πάντες ἀλλαγησόμεθα,
^{15.52} ἐν ἀτόμῳ,
 ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ,
 ἐν τῇ ἐσχάτῃ σάλπιγγι·
 γὰρ
- 723** σαλπύσει
 καὶ
- 724** οἱ νεκροὶ ἐγερθήσονται ἄφθαρτοι
 καὶ
- 725** ἡμεῖς ἀλλαγησόμεθα.
- ^{15.53} γὰρ
- 726** Δεῖ τὸ φθαρτὸν τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀφθαρσίαν
 καὶ
- 727** τὸ θνητὸν τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀθανασίαν.
- ^{15.54} δὲ
- ὅταν τὸ φθαρτὸν τοῦτο ἐνδύσῃται ἀφθαρσίαν
 καὶ
 τὸ θνητὸν τοῦτο ἐνδύσῃται ἀθανασίαν,
728 τότε γενήσεται ὁ λόγος
 ὁ γεγραμμένος·
 κατεπόθη ὁ θάνατος εἰς νίκος.
^{15.55} ποῦ σου, θάνατε, τὸ νίκος;
 ποῦ σου, θάνατε, τὸ κέντρον;
- ^{15.56} δὲ
- 729** τὸ κέντρον τοῦ θανάτου ἢ ἁμαρτία,
 δὲ
- 730** ἢ δύναμις τῆς ἁμαρτίας ὁ νόμος·
^{15.57} δὲ
- 731** τῷ θεῷ χάρις
 τῷ διδόντι ἡμῖν τὸ νίκος
 διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.
- ^{15.58} Ὡστε,
 ἀδελφοί μου ἀγαπητοί,
732 ἐδραῖοι γίνεσθε,
 ἀμετακίνητοι,
 περισσεύοντες
 ἐν τῷ ἔργῳ τοῦ κυρίου
 πάντοτε,
 εἰδότες
 ὅτι ὁ κόπος ὑμῶν οὐκ ἔστιν κενὸς
 ἐν κυρίῳ.
- ^{16.1} δὲ
- Περὶ τῆς λογείας*
 τῆς εἰς τοὺς ἀγίους
 ὥσπερ διέταξα ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Γαλατίας,
 οὕτως καὶ
- 733** ὑμεῖς ποιήσατε.

16.2 κατὰ μίαν σαββάτου
παρ' ἑαυτῶ
734 ἕκαστος ὑμῶν...τιθέτω
θησαυρίζων
ὁ τι ἐὰν εὐδοῶται,
ἵνα μὴ ὅταν ἔλθω τότε λογεῖται γίνωνται.

16.3 δὲ
ὅταν παραγένωμαι,
οὓς ἐὰν δοικιμάσητε, δι' ἐπιστολῶν
735 τούτους πέμψω
ἀπενεγκεῖν τὴν χάριν ὑμῶν
εἰς Τερουσαλήμ·

16.4 δὲ
ἐὰν ἄξιον ᾖ τοῦ κάμει πορεύεσθαι,
σὺν ἐμοὶ
736 πορεύονται.

16.5 δὲ
737 Ἐλεύσομαι
πρὸς ὑμᾶς
ὅταν Μακεδονίαν διέλθω·
γὰρ

738 Μακεδονίαν διέρχομαι,

16.6 δὲ
πρὸς ὑμᾶς
739 τυχὸν παραμενῶ

ἢ
καὶ
740 παραχειμάσω,
ἵνα ὑμεῖς με προπέμψητε
οὗ ἐὰν πορεύωμαι.

16.7 γὰρ
ἄρτι
ἐν παρόδῳ
741 οὐ θέλω ὑμᾶς...ἰδεῖν,
γὰρ
742 ἐλπίζω χρόνον τινὰ ἐπιμεῖναι
πρὸς ὑμᾶς
ἐὰν ὁ κύριος ἐπιτρέψη.

16.8 δὲ
743 ἐπιμενῶ
ἐν Ἐφέσῳ
ἕως τῆς πεντηκοστῆς·

16.9 γὰρ
744 θύρα μοι ἀνέωγεν
μεγάλῃ
καὶ
ἐνεργῆς,
καὶ

745 ἀντικείμενοι πολλοί.

16.10 δὲ
Ἐὰν ἔλθῃ Τιμόθεος,
746 βλέπετε,
ἵνα ἀφόβως γένηται
πρὸς ὑμᾶς·

747 γὰρ
τὸ ἔργον κυρίου ἐργάζεται
ὡς κάγώ·

16.11 οὖν
748 μή τις αὐτὸν ἐξουθενήσῃ.

749 δὲ
προπέμψατε αὐτὸν
ἐν εἰρήνῃ,
ἵνα ἔλθῃ πρὸς με·

750 γὰρ
ἐκδέχομαι αὐτὸν
μετὰ τῶν ἀδελφῶν.

16.12 δὲ
Περὶ Ἀπολλῶ τοῦ ἀδελφοῦ,
πολλὰ
751 παρεκάλεσα αὐτόν,
ἵνα ἔλθῃ
πρὸς ὑμᾶς
μετὰ τῶν ἀδελφῶν·

752 καὶ
πάντως
οὐκ ἦν θέλημα
ἵνα νῦν ἔλθῃ·

753 δὲ
ἐλεύσεται
ὅταν εὐκαιρήσῃ.

754 16.13 Γρηγορεῖτε,

755 στήκετε
ἐν τῇ πίστει,

756 ἀνδρίζεσθε,

757 κραταιοῦσθε.

758 ἐν ἀγάπῃ
16.14 πάντα ὑμῶν...γινέσθω.

16.15 δὲ
759 Παρακαλῶ ὑμᾶς,
ἀδελφοί·

760 οἴδατε τὴν οἰκίαν Στεφανᾶ,
| ὅτι ἐστὶν ἀπαρχὴ τῆς Ἀχαΐας
| καὶ
| εἰς διακονίαν
| τοῖς ἁγίοις ἔταξαν ἑαυτούς·

16.16 ἵνα καὶ ὑμεῖς ὑποτάσσησθε τοῖς τοιοῦτοις
καὶ
παντὶ τῷ συνεργοῦντι
καὶ
κοπιῶντι.

- ^{16.17} δὲ
- 761** **χαίρω**
 ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ Στεφανῶ
 | καὶ
 | Φορτουνάτου
 | καὶ
 | Ἀχαΐκοῦ,
 ὅτι τὸ ὑμέτερον ὑστέρημα οὗτοι ἀνεπλήρωσαν·
- ^{16.18} γὰρ
- 762** **ἀνέπαυσαν τὸ ἐμὸν πνεῦμα**
 καὶ
τὸ ὑμῶν.
- οὖν
- 763** **ἐπιγινώσκετε τοὺς τοιούτους.**
- 764** ^{16.19} **Ἀσπάζονται ὑμᾶς αἱ ἐκκλησίαι τῆς Ἀσίας.**
- 765** **ἀσπάζεται ὑμᾶς... Ἀκύλας**
 ἐν κυρίῳ καὶ
 πολλὰ **Πρίσκα**
 σὺν τῇ κατ' οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίᾳ.
- 766** ^{16.20} **ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἀδελφοὶ πάντες.**
- 767** **Ἀσπάσασθε ἀλλήλους**
 ἐν φιλήματι ἀγίῳ.
- 768** ^{16.21} **Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου.**
- ^{16.22} εἴ τις οὐ φιλεῖ τὸν κύριον,
- 769** **ἦτω ἀνάθεμα.**
- 770** **μαράνα θά.**
- 771** ^{16.23} **ἡ χάρις τοῦ κυρίου Ἰησοῦ μεθ' ὑμῶν.**
- 772** ^{16.24} **ἡ ἀγάπη μου μετὰ πάντων ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.**